

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dity Řepkové a přísedících MUDr. Svatavy Husseiniové a Zlatomíra Hájka v hlavním líčení konaném dne 20. ledna 2021 v Brně

takto:

Obžalovaný

J.P., narozený XXXXX, spolupracující osoba ve firmě XXXXX, trvale bytem XXXXX t. č. XXXXX

je vinen, že

1. v době od 10. 10. 2013 do 4. 4. 2014 jako jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, v Brně v podvodném úmyslu neoprávněně vylákal finanční prostředky, využil existenci smlouvy o budoucím postupování pohledávek č. XXXXX (označenou také jako factoringová smlouva), kterou s poškozenou společností Raiffeisenbank a. s., IČ: 49240901, uzavřel dne 19. 11. 2010, kdy předmětem smlouvy bylo úplatné postupování pohledávek společnosti XXXXX, za jejími odběrateli na společnost Raiffeisenbank a. s., s limitem stanovených záloh ve výši 15 mil. Kč, kdy J.P. jménem spol. XXXXX, ve dnech 3. 5. 2011 až 17. 12. 2013 uzavřel se společností Raiffeisenbank a. s., dodatky č. 1 až 8, kterými byl limit poskytnutých záloh postupně zvýšen na částku 25 mil. Kč a v přílohách č. 1 k factoringové smlouvě č. XXXXX byly uvedeny seznamy odběratelů č. 1, 6, 22, 26 a 28, přičemž J.P. následně předkládal jako přílohy č. 3 k factoringové smlouvě č. XXXXX seznamy pohledávek nabízených k postoupení, kdy v seznamech byli uvedeni odběratelé a faktury za fiktivní plnění, ačkoliv si byl J.P. vědom, že tyto pohledávky jsou smyšlené a údajným dlužným odběratelům nebyl dodán materiál uvedený na fakturách, které sám opatřil a přikládal k seznamům pohledávek a takto:

1.1. dne 10. 10. 2013 a 18. 10. 2013 v podvodném úmyslu vylákat finanční prostředky předložil přílohu č. 3 k factoringové smlouvě č. XXXXX se seznamy pohledávek nabízených k postoupení č. 201 a 204 společnosti Raiffeisenbank a. s., na základě kterých postoupil této společnosti pohledávky za společností XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, ačkoli si byl vědom, že tyto pohledávky ve skutečnosti neexistují, a za tímto účelem si také opatřil fiktivní faktury:

- č. 6130142 na částku 11 303 EUR ze dne 2. 10. 2013 za prodej plechu,
- č. 6130143 na částku 11 353 EUR ze dne 3. 10. 2013 za prodej plechu,
- č. 6130144 na částku 11 118 EUR ze dne 2. 10. 2013 za prodej plechu,
- č. 6130145 na částku 11 358 EUR ze dne 4. 10. 2013 za prodej plechu,
- č. 6130150 na částku 10 875 EUR ze dne 14. 10. 2013 za prodej plechu,
- č. 6130151 na částku 11 215 EUR ze dne 16. 10. 2013 za prodej plechu,
- č. 6130152 na částku 11 304 EUR ze dne 17. 10. 2013 za prodej plechu,

přičemž Raiffeisenbank a. s., na základě těchto faktur a přiložených dodacích listů v období od 10. 10. 2013 do 18. 10. 2013 byla postupně poskytnuta záloha v celkové výši 62 819 EUR (1 619 473 Kč) na bankovní účet XXXXX, č. XXXXX, kdy ale postoupené pohledávky společnosti Raiffeisenbank a. s., proplaceny nebyly, čímž Raiffeisenbank a. s., IČ: 49240901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, vznikla škoda ve výši 1 619 473 Kč,

1.2. dne 31. 10. 2013 v podvodném úmyslu vylákat finanční prostředky předložil přílohu č. 3 k factoringové smlouvě č. XXXXX se seznamem pohledávek nabízených k postoupení č. 205 společnosti Raiffeisenbank a. s., na základě kterého postoupil této společnosti pohledávky za společností XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX, ačkoli si byl vědom, že tyto pohledávky ve skutečnosti neexistují, a za tímto účelem si také opatřil fiktivní faktury:

- č. 6130158 na částku 15 449 EUR ze dne 24. 10. 2013 za prodej svitku,
- č. 6130159 na částku 13 320 EUR ze dne 25. 10. 2013 za prodej svitku,
- č. 6130160 na částku 41 580 EUR ze dne 29. 10. 2013 za prodej Zn1Sgh,
- č. 6130161 na částku 13 281 EUR ze dne 29. 10. 2013 za prodej svitku,
- č. 6130162 na částku 40 756 EUR ze dne 30. 10. 2013 za prodej Zn1Sgh,
- č. 6130163 na částku 15 596 EUR ze dne 24. 10. 2013 za prodej svitku,

přičemž Raiffeisenbank a. s., na základě těchto faktur a přiložených dodacích listů dne 31. 10. 2013 byla poskytnuta záloha v celkové výši 95 000 EUR (2 443 400 Kč) na bankovní účet XXXXX, č. XXXXX, kdy ale postoupené pohledávky společnosti Raiffeisenbank a. s., proplaceny nebyly, čímž Raiffeisenbank a.s., IČ: 49240901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, vznikla škoda ve výši 2 443 400 Kč,

1.3. dne 12. 11. 2013 a 25. 11. 2013 v podvodném úmyslu vylákat finanční prostředky předložil přílohu č. 3 k factoringové smlouvě č. XXXXX se seznamy pohledávek nabízených k postoupení č. 206 a č. 210 společnosti Raiffeisenbank a. s., na základě kterých postoupil této společnosti pohledávky za společností XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX, ačkoli si byl vědom, že tyto pohledávky ve skutečnosti neexistují, a za tímto účelem si také opatřil fiktivní faktury:

- č. 6130164 na částku 40 859 EUR ze dne 5. 11. 2013 za prodej Zn 99,
- č. 6130165 na částku 39 686 EUR ze dne 7. 11. 2013 za prodej Al ingoty,
- č. 6130166 na částku 38 561 EUR ze dne 7. 11. 2013 za prodej Al ingoty,
- č. 6130170 na částku 14 630 EUR ze dne 19. 11. 2013 za prodej plechu,
- č. 6130171 na částku 17 676 EUR ze dne 21. 11. 2013 za prodej svitku,

příčemž společností Raiffeisenbank a. s., na základě těchto faktur a přiložených dodacích listů v období od 12. 11. 2013 do 25. 11. 2013 byla postupně poskytnuta záloha v celkové výši 117 100 EUR (3 193 317 Kč) na bankovní účet XXXXX, č. XXXXX, kdy ale postoupené pohledávky společnosti Raiffeisenbank a. s., proplaceny nebyly, čímž Raiffeisenbank a. s., IČ: 49240901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, vznikla škoda ve výši 3 193 317 Kč,

1.4. dne 18. 12. 2013 v podvodném úmyslu vylákat finanční prostředky předložil přílohu č. 3 k factoringové smlouvě č. XXXXX se seznamem pohledávek nabízených k postoupení č. 213 společnosti Raiffeisenbank a. s., na základě kterého postoupil této společnosti pohledávku za společností XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX, ačkoli si byl vědom, že tato pohledávka ve skutečnosti neexistuje, a za tímto účelem si také opatřil fiktivní fakturu č. XXXXX na částku 71 777 EUR ze dne 10. 12. 2013 za prodej Al profilu, přičemž společností Raiffeisenbank a. s., na základě této faktury a přiloženého dodacího listu dne 19. 12. 2013 byla poskytnuta záloha v celkové výši 50 243 EUR (1 389 218 Kč) na bankovní účet XXXXX, č. XXXXX, kdy ale postoupená pohledávka společnosti Raiffeisenbank a. s., proplacena nebyla, čímž Raiffeisenbank a. s., IČ: 49240901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, vznikla škoda ve výši 1 389 218 Kč,

1.5. dne 18. 12. 2013 v podvodném úmyslu vylákat finanční prostředky předložil přílohu č. 3 k factoringové smlouvě č. XXXXX se seznamem pohledávek nabízených k postoupení č. 214 společnosti Raiffeisenbank a. s., na základě kterého postoupil této společnosti pohledávku za společností XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX, ačkoli si byl vědom, že tato pohledávka ve skutečnosti neexistuje, a za tímto účelem si také opatřil fiktivní fakturu č. XXXXX na částku 2 404 142 Kč ze dne 18. 12. 2013 za prodej plechu, přičemž společností Raiffeisenbank a. s., na základě této faktury a přiloženého dodacího listu dne 19. 12. 2013 byla poskytnuta záloha v celkové výši 1 500 000 Kč na bankovní účet XXXXX, č. XXXXX, kdy ale postoupená pohledávka společnosti Raiffeisenbank a. s., proplacena nebyla, čímž Raiffeisenbank a. s., IČ: 49240901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, vznikla škoda ve výši 1 500 000 Kč,

1.6. dne 18. 12. 2013 v podvodném úmyslu vylákat finanční prostředky předložil přílohu č. 3 k factoringové smlouvě č. XXXXX se seznamem pohledávek nabízených k postoupení č. 214 společnosti Raiffeisenbank a. s., na základě kterého postoupil této společnosti pohledávky za společností XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX (nyní XXXXX), ačkoli si byl vědom, že tyto pohledávky ve skutečnosti neexistují, a za tímto účelem si také opatřil fiktivní faktury:

- č. 5130094 na částku 373 836 Kč ze dne 2. 12. 2013 za prodej betonářské oceli,
- č. 5130095 na částku 376 177 Kč ze dne 3. 12. 2013 za prodej betonářské oceli,
- č. 5130096 na částku 373 523 Kč ze dne 3. 12. 2013 za prodej betonářské oceli,
- č. 5130097 na částku 369 075 Kč ze dne 5. 12. 2013 za prodej betonářské oceli,
- č. 5130098 na částku 368 060 Kč ze dne 6. 12. 2013 za prodej betonářské oceli,
- č. 5130099 na částku 376 489 Kč ze dne 6. 12. 2013 za prodej betonářské oceli,
- č. 5130100 na částku 369 777 Kč ze dne 10. 12. 2013 za prodej betonářské oceli,

příčemž společností Raiffeisenbank a. s., na základě těchto faktur a přiložených dodacích listů v době od 20. 12. 2013 do 10. 1. 2014 byla postupně poskytnuta záloha v celkové výši 1 824 854 Kč na bankovní účet XXXXX, č. XXXXX, kdy ale postoupené pohledávky společnosti Raiffeisenbank a. s., proplaceny nebyly, čímž spol. Raiffeisenbank a. s., IČ: 49240901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, vznikla škoda ve výši 1 824 854 Kč,

1.7. dne 9. 1. 2014 v podvodném úmyslu vylákat finanční prostředky předložil přílohu č. 3 k factoringové smlouvě č. XXXXX se seznamem pohledávek nabízených k postoupení č. 216 společnosti Raiffeisenbank a. s., na základě kterého postoupil této společnosti pohledávku za společností XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX, ačkoli si byl vědom, že tato pohledávka ve skutečnosti neexistuje, a za tímto účelem si také opatřil fiktivní fakturu č. 6130184 na částku 80 826 EUR ze dne 30. 12. 2013 za prodej Al ingoty, přičemž společností Raiffeisenbank a. s., na základě této faktury a přiloženého dodacího listu dne 9. 1. 2014 byla poskytnuta záloha v celkové výši 56 578 EUR (1 552 217 Kč) na bankovní účet XXXXX, č. XXXXX, kdy ale postoupená pohledávka společnosti Raiffeisenbank a. s., proplacena nebyla, čímž Raiffeisenbank a. s., IČ: 49240901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, vznikla škoda ve výši 1 552 217 Kč,

1.8. dne 4. 4. 2014 v podvodném úmyslu vylákat finanční prostředky předložil přílohu č. 3 k factoringové smlouvě č. XXXXX se seznamem pohledávek nabízených k postoupení č. 219 společnosti Raiffeisenbank a. s., na základě kterého postoupil této společnosti pohledávku za společností XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX, ačkoli si byl vědom, že tato pohledávka ve skutečnosti neexistuje, a za tímto účelem si také opatřil fiktivní fakturu č. XXXXX na částku 48 420 EUR ze dne 3. 3. 2014 za prodej zinek SHG, přičemž společností Raiffeisenbank a. s., na základě této faktury a přiloženého dodacího listu dne 4. 4. 2014 byla poskytnuta záloha v celkové výši 28 500 EUR (781 755 Kč) na bankovní účet XXXXX, č. XXXXX, kdy ale postoupená pohledávka společnosti Raiffeisenbank a. s., proplacena nebyla, čímž spol. Raiffeisenbank a. s., IČ: 492 40 901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, vznikla škoda ve výši 781 755 Kč,

celkem tedy společnosti Raiffeisenbank a. s., IČ: 492 40 901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, byla způsobena škoda ve výši **14 304 234 Kč**,

2. dne 3. 1. 2014 jako jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, v Brně, v podvodném úmyslu vylákat finanční prostředky využil existenci smlouvy o budoucím postupování pohledávek č. XXXXX (označenou také jako factoringová smlouva), kterou s poškozenou společností Raiffeisenbank a. s., IČ: 492 40 901, uzavřel dne 19. 11. 2010, kdy předmětem smlouvy bylo úplatné postupování pohledávek společnosti XXXXX, za jejími odběrateli na společnost Raiffeisenbank a. s., s limitem stanovených záloh ve výši 15 000 000 Kč, tak J.P. předložil přílohu č. 3 k factoringové smlouvě č. XXXXX se seznamem pohledávek nabízených k postoupení č. 215 společností Raiffeisenbank a. s., na základě kterého postoupil této společnosti pohledávku za společností XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX, ačkoli si byl vědom, že předmětnou pohledávku již dostal od společnosti XXXXX, částečně uhrazenou ve výši 70 000 EUR, přesto v seznamu pohledávek nabízených k postoupení uvedl fakturu č. XXXXX na částku 108 410 EUR ze dne 19. 12. 2013 za prodej XXXXX, přičemž společností Raiffeisenbank a. s., na základě této faktury a přiloženého dodacího listu v období od 3. 1. 2014 do 9. 1. 2014 byla postupně poskytnuta záloha v celkové výši 70 600 EUR (1 936 911 Kč) na bankovní účet XXXXX, č. XXXXX, kdy ale postoupená pohledávka společnosti Raiffeisenbank a. s., proplacena nebyla, a dále stejnou pohledávku dne 19. 5. 2014 smlouvou o postoupení souboru pohledávek postoupil K. u P., čímž spol. Raiffeisenbank a. s., IČ: 49240901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, vznikla škoda ve výši **1 936 911 Kč**,
3. dne 20. 2. 2014 a 20. 3. 2014 jako jednatel společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, v Brně, v podvodném úmyslu neoprávněně vylákat finanční prostředky využil existenci rámcové smlouvy na úvěrové bankovní produkty č. XXXXX (označenou také jako zajišťovaná smlouva), kterou s poškozenou společností Raiffeisenbank a. s., IČ: 49240901, uzavřel dne 16. 1. 2013, kdy na základě této smlouvy se Raiffeisenbank a. s., zavázala poskytnout společnosti XXXXX, úvěrový rámec do maximální výše 17 000 000 Kč na financování pohledávek z obchodního styku, a dále

využil existenci smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. XXXXX, kdy předmětem smlouvy je zřízení zástavního práva k peněžitým pohledávkám z obchodního styku za obchodními partnery specifikovanými v zajišťované smlouvě, tak J.P. dne 20. 2. 2014 a 20. 3. 2014 nabídl společnosti Raiffeisenbank a. s., nabídky zastavení pohledávek, kdy součástí nabídek byly seznamy pohledávek nabízených k zastavení, přičemž v seznamech pohledávek byli uvedeni odběratelé a faktury za fiktivní plnění společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX (nyní XXXXX, sídlem XXXXX), a společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, sídlem XXXXX (nyní XXXXX, sídlem XXXXX), ačkoli si byl vědom, že tyto nabízené pohledávky k zastavení ve skutečnosti neexistují, a za tímto účelem si také opatřil fiktivní faktury:

- č. 1130962 na částku 635 976 Kč ze dne 31. 10. 2013,
- č. 1131007 na částku 573 359 Kč ze dne 4. 12. 2013 za přihlášku k aukci energií,
- č. 1131008 na částku 537 966 Kč ze dne 5. 12. 2013 za přihlášku k aukci energií,
- č. 1131009 na částku 595 683 Kč ze dne 10. 12. 2013,
- č. 1131010 na částku 518 909 Kč ze dne 19. 12. 2013,
- č. 1131011 na částku 207 999 Kč ze dne 16. 12. 2013,
- č. 1131012 na částku 219 978 Kč ze dne 18. 12. 2013,
- č. 1131013 na částku 323 978 Kč ze dne 19. 12. 2013 za přihlášku k aukci energií,
- č. 5130069 na částku 328 795 Kč ze dne 17. 9. 2013,
- č. 5140001 na částku 3 925 769 Kč ze dne 17. 1. 2014,
- č. 5140002 na částku 4 062 218 Kč ze dne 17. 1. 2014,
- č. 5140010 na částku 3 690 996 Kč ze dne 10. 3. 2014 za prodej Cu katody,
- č. 5140011 na částku 3 722 970 Kč ze dne 14. 3. 2014 za prodej Cu katody,

přičemž společnost Raiffeisenbank a. s., nabízené zastavené pohledávky akceptovala jako nástroj zajištění úvěrového limitu a poskytla úvěrový rámec až do výše 16 322 411,31 Kč, který J.P. vyčerpал, čímž spol. Raiffeisenbank a. s., IČ: 49240901, se sídlem Hvězdova 1716, Praha, byla způsobena škoda ve výši **16 322 411,31 Kč**,

tedy

pod bodem 1.:

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a na cizím majetku způsobil škodu velkého rozsahu,

pod bodem 2.:

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a na cizím majetku způsobil značnou škodu,

pod bodem 3.:

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a takovým činem způsobil škodu velkého rozsahu,

čímž spáchal

pod bodem 1.:

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku,

pod bodem 2.:

zločin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku,

pod bodem 3.:

zvláště závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) let**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozené XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, částku ve výši 25 307 366,31 Kč, přičemž podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů shromážděných v přípravném řízení a provedených v řízení před soudem, výslechu obžalovaného a svědků, přečtením protokolu o výslechu dalších svědků či úředních záznamů o podaných vysvětlení, jakož po provedení listinných důkazů, dospěl soud ke skutkovým zjištěním, jež jsou patrna z výroku tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný J.P.** vypověděl, že s obžalobou nesouhlasí. Jeho firma začala jako malá, dělali opravy elektromotorů, pak začali dělat kovovýrobu. Původní jednatelkou byla jeho matka, poté se stal jednatelem on a začali rozvíjet další aktivity, ke kterým patřil provoz kovošrotu a obchod s ním. S rozvojem výroby kovových zárubní a obchodu s železným šrotem, který dodávali do sléváren, vznikla potřeba úvěrového rámce, jenž byl vyřízen v Raiffeisenbank. Nejdříve to bylo asi 1,5 milionu, při další žádosti vznikl faktoringový rámec asi 6, možná 9 milionů. Žádost o další navýšení a zařazení dalších odběratelů Raiffeisenbank odmítla, proto se obrátil na UniCredit bank, kde dostali úvěrový rámec asi 15 milionů, v této bance byli asi 2 roky. Asi v roce 2011 – 2012 dostali nabídku z Raiffeisenbank, dohodli se na úvěrovém rámci, na kterém to skončilo – něco faktoring, něco zásoby, něco pohledávky. Faktoring byl postaven na firmách

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

XXXXX a XXXXX. Mezitím firma pořád narůstala, rozšířila se o autodopravu, nějakou dobu provozovali call centrum. Od roku 2011 byla auditovaná, výroky auditora za roky 2010 – 2012 byly vždy stejné, že firma je naprosto v pořádku. V roce 2013 ukončili obchodování se ZP slévárnou Otrokovice. Vytvořili nové portfolio zákazníků, přešli z komodity železného šrotu do převážně barevných kovů, nových plechů. Udělal se faktoringový rámec, k zákazníkům dodali výkazy, veškeré podklady, banka jim k zákazníkovi přidělila limit. Do seznamu odběratelů se zákazník dostal až poté, co potvrdil a podepsal dopis se souhlasem o zařazení do faktoringu. Dodávku materiálu zákazníkovi banka ověřila telefonicky, zaslala e-mail, případně zaslala dopis. Na základě potvrzených dodacích listů od zákazníka se nahrála faktura a firma načerpala peníze. Když zákazník nedodržel splatnost, pan M. z banky odběratele písemně a telefonicky upomínal. Nezaplátil-li zákazník z nějakého důvodu, nastala tzv. zpětná cese, kdy jim pohledávky byly vráceny, a firma musela bance zaplatit za zákazníka. V roce 2012 se to stalo jednou, v roce 2013 asi dvakrát. Do konce roku 2013 nebyl žádný problém, první náznaky potíží s platební morálkou vznikly na jaře 2014. Na vystavených fakturách bylo oznámení, že faktura je zastavena ve prospěch Raiffeisenbank, a zákazník je povinen platit na takový a takový účet, nebo tam bylo druhé oznámení, že faktura je součástí faktoringového rámce a zákazník není povinen zaplatit firmě XXXXX, ale na účet Raiffeisenbank. Postoupené faktury banka namátkově kontrolovala. Banka jim v prosinci 2013 prodloužila smlouvu, k tomu by nedošlo, kdyby kdokoli z jejich zákazníků uvedl, že zboží nepřevzal. Kdyby se firma na jaře 2014 nedostala přičiněním pana T. do situace, kdy jí firma XXXXX zůstala dlužit 27 milionů Kč, tak by faktoring ustála. Na jaře 2014 se naprosto psychicky rozložil, přemýšlel o sebevraždě, někdo se ho pokusil dvakrát zavraždit, pak vycestoval. Když provozoval s panem Ž. call centrum, zaměstnávali asi 100 lidí, po jejich rozchodu měli asi 30 – 40 zaměstnanců. Každý z účetních měl svůj úkolyol. Paní H., měla přístup do banky, zpracovávala doklady v autodopravě a postupovala faktury směrem k panu M.. Paní M. byla pomocná účetní, měla na starosti účtování autodopravy, protože byla doba, kdy provozovali asi 22 kamionů. Kvůli finanční zátěži vzhledem k výtěžnosti autodopravy se jí postupně zbavili. Paní H. byla hlavní účetní. Pan S. a paní R. šéfovali kovovýrobu, když vyráběli zárubně, ale byli to také fakturanti. Paní E.S., dnes L., pracovala jako samostatná fakturantka, měla na starosti v první řadě věci, které se týkaly barevných kovů. Měli několik číselných řad. Je nemyslitelné, aby ovlivnil několik desítek osob a dalo se to zrealizovat fiktivně.

3. Obžalovaný k jednotlivým bodům obžaloby uvedl, že (ad 1.) pan Š. za ním několikrát přijel do Vracova, představil se jako bývalý policista, který momentálně provozuje kovovýrobu, staví halu, chtěl od obžalovaného materiál na dlouhou splatnost. Bance poskytl kvůli jeho schválení jako odběratele veškeré podklady včetně kartičky, která na Slovensku osvědčuje plátcovství DPH. S žádostí o půjčku ho pan Š. navštívil v listopadu, chtěl půjčit na dokončení kovovýroby v nově stavěné hale. Přivezl smlouvu o smlouvě budoucí uzavřenou s Němci a její překlad, fotografie, na základě toho sepsali spolu smlouvu o půjčce a jeho firma mu zaslala na účet 30 000 eur. V lednu 2014 mu telefonoval a žádal o dalších 20 000 eur, načež on osobně zajel do Skalice a dal mu požadovaný vklad. Po dvou týdnech zjistil z výpisu, že pan Š. firmu 14. 1. prodal bezdomovci a 15. nebo 16. 1. firmu zrušil. Najatá slovenská detektivní kancelář zjistila, že tento způsob pan Š. běžně praktikuje a jediným řešením je podat trestní oznámení. Pan K. (ad 2.) se společností XXXXX byl dlouhodobě zařazený ve faktoringovém systému, žádost o zařazení do faktoringu vzešla z jeho strany. Byl schválen v roce 2011 nebo 2012, tehdy však žádný obchod neproběhl. Na konci léta 2013 za ním přišel s žádostí, aby společnost XXXXX byla také zařazena do faktoringu. Banka žádost o zařazení pro firmu XXXXX schválila. Požádal dodavatele, v tu dobu to byla firma XXXXX, o dodání materiálu. Vždy bylo dohodnuto, že dopravu zajišťoval dodavatel na místo, které on určil. Jeho firma sice měla vlastní kamiony, ale jezdili výhradně po Evropě, nikoliv v tuzemsku. Do areálu Červené domky v Hodoníně přijel pan K. a předal mu dodací listy. Řekl, že nemá na zaplacení a nemůže materiál ani vrátit, protože

je prodaný, nebyl schopen říct, kam materiál dal. Aby ho mohl zaplatit, domluvil mu půjčku s panem D., který poslal K. asi 40 000 EUR. Ve finále pan K. nezaplatil žádnou fakturu, z peněz si nechal asi 10 000 EUR a zbytek poslal zpátky D., jemu přestal zvedat telefony. Když pan M. upomínal pana K. o zaplacení, nechtěl s ním komunikovat. Stejná situace byla s firmou XXXXX. Jakákoliv fikce v tomto případě je nemyslitelná, protože by to muselo zahrnovat možná i několik desítek lidí. Společnost XXXXX (ad 3.) byla schválena na základě toho, že tam byl jednatelem M.S., a že spolupráce mezi nimi probíhala minimálně předchozí rok a půl. Bance dokládali i vzájemnou platební morálku, která byla perfektní. Když S. tvrdí, že podpisy ani razítka nejsou jeho, není to pravda, podepisoval to přímo před ním v kanceláři, poté, co si ověřil, že materiál přijel na místo určení. Pan S. to udělal tak, že nabral materiál, který někde prodal, a firmu někdy k 15. 2. převedl na K.F., což je paní bez domova. Následně přestal komunikovat. Společnost XXXXX (ad 4.) byla především jejich dodavatelem, ne odběratelem. Je však běžnou praxí mezi kovošrotáři, že odběratel se stával dodavatelem a obráceně, protože záleží na tom, kdo co má vyrobené, příp. na co má kontrakt. Oznamovací dopis, který paní H. posílala na faktoring, dostali z e-mailu, který souvisel s XXXXX, chodily z něho i faktury, má za to, že je posílal Č.. Fakturanti Č., H., H., S.-L., L. mezi sebou vzájemně komunikovali. Je přesvědčen, že materiál, který byl dodán T., si někde prodal pan S.. Firma byla někdy v 5. nebo 6. měsíci 2014 převedena na P.B., dozvěděl se to následně. Firmu XXXXX (ad 5.) zastupoval pan M.B. na základě ověřené plné moci. Přijel společně s panem Š., vzal si od nich nějaké plechy, že mají v Ostravě výrobu. Domluvili se, že když přinese výkazy a banka je schválí, jeho firma jim materiál dodá. Materiál dodali, pan B. to podepisoval ve Vracově, předtím volal do Ostravy, jestli materiál dorazil. Po telefonickém potvrzení tam dal razítka a roztrášenou rukou to podepsal. Půjčili mu zhruba 450 000 Kč, originál smlouvy je založený. Poté, co zjistil, že pan Š. prodal firmu, volal B., aby se ujistil, že se nezachová stejně. Byl ubezpečen, že všechno vyrovnej. Dnes B. tvrdí, že ho nezná, že neví, kdo je. Společnost XXXXX je v likvidaci, neskončila úplně hned, ale v podstatě měla stejný osud. O firmě XXXXX (ad 6.) neměl důvod pochybovat, vzhledem k tomu, že pan K. v ní byl společníkem, dříve jednatelem. Přinesl plnou moc, banka ho schválila. Materiál platil, aspoň z určité části, protože zadarmo mu ho nikdo nedá. Nemůže být zodpovědný za jednání třetích osob, kdy došlo k převodům firem na cizí státní příslušníky, bezdomovce, a firmy přestaly komunikovat. Firma XXXXX(ad 7.) pana S., která mimo jiné pro XXXXX zajišťovala právní služby, právní poradenství a připravovala občas nějaké smlouvy, byla zařazena do faktoringu už nějaký čas. S. komunikoval s bankou, která ho pravidelně upomínala, písemně či telefonicky, nikdy k tomu neřekl, že materiál neexistuje. Pro dopis z faktoringu si byl u něj osobně v kanceláři, jezdil pravidelně do Brna. U pana Č. bylo vždy něco nachystané, vzal si papíry, dodal originály, to, co chodilo od pana Č., ty originály byly nachystané jednou za měsíc u S.. Dodací list s datem 30. 12., kdy byl pan S. na Novém Zélandě, byl vystaven podle data uskutečnitelného zdanitelného plnění, kdy materiál byl dodán do Ostravy. Měl ho přebírat pan L., který měl se S. dohodu o provedení práce. Firma XXXXX (ad 8.) byla psaná na švagra pana Š., pana C., kterého viděl možná jednou. Když měla banka pocit, že něco není v pořádku, vyžádala si písemné potvrzení o dodávce zinku, z e-mailu firmy XXXXX pana Š. přišlo panu M. potvrzení, že materiál dostal. Nezaplatil ho, protože mu finanční úřad obstavil na účtu částku asi 30 000 eur kvůli špatně vedenému účetnictví. Pan T. z firmy XXXXX(ad 9.) ho oslovil na začátku roku 2013, aby od něho odebíral čisticí a chemické prostředky. Poté T. chtěl, aby svým dvěma velkými zákazníky dodával přes něj, který by zákazníky zařadil do faktoringu. Chtěl panu T. pomáhat s obchodem a navrhl, aby obchodovali s materiálem, proto požádali o zařazení firmy do faktoringového rámce. V tu dobu měla firma XXXXX na materiál odbyt, jednalo se o chromnikl. Pan T. mu poslal dodací list, on materiál dodal Š., který si ho převzal, T. zaplatil na účet do UniCredit Bank. T. bance nezaplatil, dal se špatně zastihnout, on to s ním chtěl řešit. V tu dobu se do toho aktivně vložil pan P., který bez toho, aby na něj byla

postoupena pohledávka, jel tuto pohledávku vymáhat. Banka si potom všechny pohledávky zase vzala zpátky. Kam peníze zmizely, neví, ale rozhodně je do kapsy nedostal.

4. Agenturu RZ a společnost XXXXX(ad 10.) pana Ž. znala Raiffeisenbank dlouhodobě jako spolupracovníky firmy XXXXX. Na základě vysledované platební morálky jim postavila úvěrový rámec. Na jaře 2013 ho oslovil Ž., aby spolu provozovali call centrum. Po 4 – 5 měsících provozu zjistil, že je prodělečné, Ž. mu dlužil 3,5 milionu Kč, 2 miliony Kč mu z toho splatil V., který dlužil Ž.. Poté přišel Ž. s přihláškami aukcí energií, které on překupoval. Ž. chtěl, aby měl větší obrát a dosáhl tím na větší úvěr, požádal ho proto, aby ho zapojil do obchodu s materiály, byly dodány první dvě várky a vystaveny dvě faktury za 3,5 milionu. Když pan Ž. tvrdil, že se jednalo z hlediska aukcí o dobíhající obchod a o novém obchodě vůbec nic neví, je to lež.
5. Obžalovaný dále doplnil, že první problém zaznamenal u pana Š. na přelomu ledna – února 2014. V případě Š. a B. je přesvědčen, že se jednalo o organizovanou dvojici s cílem udělat podvod. Druhý problém zjistil u XXXXX u S., který prezentoval, že už vydělal dost peněz a že tady už nechce být. Navštívil ho v kanceláři, S. mu řekl, že si se svojí firmou může dělat, co chce. Později se ukázalo, že ovládal firmu XXXXX, XXXXX i XXXXX, nejjednodušší cesta pro něho byla říct, že nic nedostal. V půli dubna se rozkřiklo, že má kvůli T. problém, jeho obchodní partneri převedli firmy na bílé koně, aby nemuseli platit. V době, kdy byly firmy postoupeny na faktoring a pan M. z banky s nimi komunikoval, nikdo z nich neřekl, že materiál nedostal. Pan M. mu sděloval, že je to v pořádku buď telefonicky, nebo e-mailem, potom to zpravidla psal do e-mailu paní H.. Když došlo k prvním zpětným cesím ze strany banky, snažil se to řešit. Začali lidi z firem obvolávat, jejich reakce byly buď velmi negativní, nebo vůbec žádné. Telefon buď nezvedali, nebo řekli, že nemají čas. Tím to skončilo. Kvůli špatnému psychickému stavu byl sám na chatě asi od začátku května do asi 25. 5. Přijel tam za ním pan K. s ještě dvěma muži, kteří nemluvili česky. Pod pohružkou zastřelení podepsal předání firmy na pana D., pak jeli do Brna, kde mu zase vyhrožovali, že pokud vyjde od notáře bez potvrzení o převodu firmy, může se rozloučit s životem. K. se výrazně podílel na vytunelování XXXXX. V dubnu 2014 měl u K. s T. nějakých 27 milionů Kč, kdyby je v tu dobu měl, ustál by i faktoring. V tu dobu se K. tvářil jako kamarád, spolu s P. měli jeho telefony, říkali, že problém s faktoringem zařídí. Místo toho různě vyvezli materiál, který on z velké části zaplatil. K. se podílel na tom, že mu ukradl dva návěsy. S. využíval Č., pana V., Chalupu jako bílé koně, to však tehdy nevěděl. Když byl s nimi seznámen, S. ho žádal, aby všechno šlo přes jeho kancelář, že to chce mít pod kontrolou. XXXXX ve skutečnosti řídil S., Č. zpracovával účetnictví společností XXXXX, XXXXX a XXXXX. Sedával u S. v kanceláři na Kounicově 10, byl tam skoro pořád, v nepřítomnosti S. mu předával papíry. Ve společnosti XXXXX řídila účetnictví paní H., v kontaktu s Č. občas i se S. byla hlavně E.S., která dohlížela na vystavování faktur, na faktury přijaté. Tři uvedené společnosti byly v 90 % dodavatelé hutního materiálu pro XXXXX, občas odběratelé. S K. P. se znal ze sportu a z politiky. Vzhledem k jeho psychickému stavu se nabídl, že mu pomůže vyřešit jeho problém. Převzal jeho veškeré aktivity, vzal si jeho auto, dva telefony, že to bude řídit a pravidelně ho informovat. Spojil se s panem K., chodili vymáhat peníze, každá koruna se jim hodila, představovali se jeho jménem. Neví, kam převezli účetnictví XXXXX, které bylo do té doby uloženo ve Vracově. Pana L. poznal v souvislosti s obchodem s hutním materiálem, měl nějakého partnera, pak mu nabídl, že bude pro něho shánět materiál za dobré ceny. Byl ve spojení i s panem S., měl u něho dohodu o provedení práce. Jeho úkolyolem bylo zajišťovat materiál, který nemohl sehnat on nebo některý z jeho dodavatelů. Poté, co obchod fungoval, ho L. požádal, aby zaměstnal jeho v současné době manželku E.. Jednou, dvakrát týdně chodila za paní H.. V Raiffeisenbank došlo k prodloužení úvěrového rámce někdy k 20. 12. 2013. Podklady pro banku se chystaly déle, styčným důstojníkem banky byl pan K., který znal přesně situaci společnosti, každý kvartál předkládali kompletní účetní závěrku. V době podepisování prodloužení úvěrové smlouvy nebyl nikde žádný problém. Prodloužily se ale některé splatnosti u odběratelů, proto došlo k prodloužení úvěrového rámce ne o rok, ale o půl roku. Banka chtěla,

aby narovnali situaci. Za první tři měsíce roku 2014 činil obrat společnosti XXXXX přibližně 100 milionů Kč, zisk byl 8,5 milionů Kč. Problém byl v cash flow, chyběly jim finance. K 31. 1. 2014 byla XXXXX zařazena do faktoringového rámce slovenské společnosti B-Group, která měla účet v Tatra bance, jež je dceřinou společností Raiffeisenbank. B-Group dlužila XXXXX 160 000 eur, opačně byl dluh 70 000 eur. Na jednání v Brně si XXXXX a B-Group pohledávky navzájem splatily. Do situace workout se XXXXX dostala v Raiffeisenbank na přelomu dubna – května 2014. Měli pohledávky, které neuměli dostat domů. Přišly první zpětné cese, týkaly se XXXXX a XXXXX. Byly to faktury za rok 2013, které byly odsouhlasené, zavedené v saldokontu. Zpětné cese byli povinni zaplatit do 24 hodin.

6. Svědčynie H.H. vypověděla, že od roku 2006 do roku 2014 účtovala pro společnost XXXXX, byla zaměstnankyní obžalovaného. Vždy dbala na to, aby každý doklad měl dva podpisy dle zákona o účetnictví – její podpis a podpis osoby, která ručila za hospodářskou přípustnost. Doklady podepisoval za výrobu pan S., za obchod s hutním materiálem pan P. a posléze paní S.. Ve společnosti byly jednou ročně povinné audity, kterým byla přítomna, nikdy nebyly žádné výtky. Audit za rok 2014 přítomna nebyla, v té době v zaměstnání skončila, a to z důvodu, že měli zablokované účty, jednatel nebyl k zastížení, a tak bylo všem zaměstnancům jasné, že situace je špatná. V roce 2013 byly různé doklady nebo písemnosti, které bylo potřeba dořešit, například leasingové smlouvy. S jednatelem, obžalovaným P., hovořila naposledy možná v únoru 2014, poslední mzda, kterou dostala, byla rovněž za únor 2014. V době, kdy ze společnosti odcházela, bylo účetnictví v kancelářích a v archivu. Neví o žádných problémech s dlužníky či věřiteli společnosti ani s faktoringem. Popsala, jakým způsobem probíhala realizace faktoringu ve spolupráci s Raiffeisenbank a uvedla, že sestavy, které se k ní dostávaly z Raiffeisenbank, vždy souhlasily s jejími účetními sestavami. Parametry schvalovacího procesu neurčovala, vždy do banky poslala papír, kde byly podpisy jednatele a obchodního partnera, společně s fakturami a dodacími listy, a banka prováděla schvalování. Bance neposílala s pravidelností žádné účetní výkazy, je možné, že to dělal jiný pracovník, tento měl přístup i k jejímu e-mailu, ze kterého mohl odesílat. Vybavuje si situace, kdy odběratel společnosti nezaplatil bance, a banka společnost upomínala z titulu zpětné cese. Má za to, že společnost XXXXX pohledávky z titulu zpětných cesí bance uhradila. Co se týče předmětu podnikání společnosti, výroba skončila v roce 2012, poté měli mezinárodní kamionovou dopravu a obchod s hutním materiálem. Neví o tom, že by provozovali call centrum.
7. Svědčynie J.H. uvedla, že přibližně od roku 2012 do roku 2013 pracovala ve společnosti XXXXX na divizi autodopravy, měla tuto oblast na starosti po administrativní stránce. Autodoprava poté končila, resp. přecházela formou franšízingu pod jinou společnost, následně vykonávala další pracovní činnosti. Posílala platby z účtů, měla přístup do Raiffeisenbank, vyřizovala dobíhající pohledávky za dopravu. Když jednoho dne s ostatními pracovníky zjistili, že jsou zablokované účty, a jednatel nebyl přítomen, dohodli se, že činnost pro společnost ukončí. Toho, že závazky společnosti převyšují její pohledávky, si všimla už nějakou dobu před tím, než svou činnost zde definitivně ukončila. Viděla však, že společnost se nějakým způsobem z krize snaží dostat, byla tam například výroba zárubní, kde se know-how přeprodalo jiné společnosti. Že je ekonomická situace firmy nezvratitelná si uvědomila na konci roku 2013. Občas byla společnost XXXXX v rámci faktoringové spolupráce kontaktována bankou Raiffeisenbank, že třetí subjekty nezaplatily, tuto informaci ona vždy předala obžalovanému P.. Společnost měla účet u Raiffeisenbank, kde když jim přišly nějaké peníze, které vymohli, banka si je mohla vzít. Obžalovaný P. zafinancoval poměrně velké peníze do callcentra ve spolupráci s panem Ž..

8. Svědék R.K. uvedl, že pracuje ve stavební firmě XXXXX jako strojník. Před pěti lety byl odsouzen za krácení daní. Obžalovaného zná od vidění, kdysi je seznámil O.L., neobchodovali však spolu. Ve společnosti XXXXX byl dříve jednatelem i majitelem zároveň, aktuálně je jednatelkou jeho přítelkyně. K fakturám nadepsaným společností XXXXX, které společnost XXXXX předkládala do faktoringového rámce, uvedl, že razítko na nich nebylo autentickým razítkem společnosti XXXXX, neseseděly ani podpisy. Společnost XXXXX má od svého založení stejné razítko, na kterém je bagřík. Jako nepravé označil razítko na č.l. 97, jako pravé razítko na č.l. 480. Faktury i smlouvy za společnost podepisoval vždy jen on, zmocněnce neměl. Uvedl, že mu dvakrát nebo třikrát volal někdo z banky, že dluží nějaké peníze ohledně faktoringu, odpověděl, že s tím nemá nic společného. Kontaktoval následně obžalovaného P., ať to dá do pořádku, poslal v tomto duchu i dopis do banky. Předmětem činnosti jeho společnosti byly jen stavební služby, nikoli prodej svitků.
9. Svědék J.Š. před soudem odmítl vypovídat, aby sobě nebo osobě blízké nezpůsobil trestní stíhání. Aktuálně je ve výkonu trestu, předtím podnikal v oboru výpočetní elektroniky. Obžalovaného zná prostřednictvím pana L., znají se z části obchodně, z části jako kamarádi. Obžalovaný měl k e-mailové adrese jejich firmy přístup, měl i razítko. Následně byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že s obžalovaným seznámil v roce 2013 u něj ve firmě v Brně a po nějaké době od něj dostal nabídku, že by spolu mohli obchodovat. Byl v té době v insolvenční, proto spolupráce probíhala přes firmu napsanou na jeho švagra D.C., která se nejprve jmenovala XXXXX a následně byla přejmenována na XXXXX. Tato firma měla být zprostředkovatelem nákupu a následného prodeje firmě XXXXX. Obchodovat se začalo na podzim roku 2013, obchodovalo se s betonářskou ocelí, byly tam nějaké ingoty a poté se v nějakém období nakupovaly katody. Společnost XXXXX a společnost XXXXX měly stejné dodavatele, většinu komunikace s dodavateli zařizoval obžalovaný. On i D.C. byli kontaktováni z banky ohledně faktoringu, veškeré věci, které se týkaly faktoringu, předávali obžalovanému. Poskytl obžalovanému přístup k bankovnímu účtu firmy XXXXX a ten zde provedl nějaké platby. Časem si také obžalovaný pro urychlení sám potvrzoval dodací listy i faktury. Domluvili se na nějakých provizích za zprostředkování těch obchodů a po nějaké době to začalo váznout, byly problémy i s faktoringem z banky. Po nějaké době obžalovaný odjel, následně spolu komunikovali pouze přes telefon a poté už ani po telefonu. Poté jim došla blokáce bankovního konta z finančního úřadu a Raiffeisenbank po nich chtěla uhradit nějaké faktury z faktoringu. K faktuře č. XXXXX ze dne 3. 3. 2014 mezi dodavatelem XXXXX a odběratelem XXXXX uvedl, že neví, zda ji podepsal. K dodacímu listu DL-012014 uvedl, že je na něm razítko s č. 2, má za to, že takové neměl, měl razítko s jedničkou. E-mailová komunikace dne 2. 4. 2014 mezi ním a pracovníkem banky D.M. proběhla, tehdy s obsahem e-mailu seznámil obžalovaného a ten mu řekl, aby to potvrdil.
10. Svědék A.M. vypověděl, že pracuje v Dopravním podniku města Brna na dispečinku, nebyl nikdy trestně stíhán. Před rokem 2008 ho manželka seznámila s S., se kterým založil společnost XXXXX a rozjeli podnikání v oblasti IT. Jako jednatel podepisoval za společnost účetní závěrku a listiny, když měli valné hromady. Nepodepsal žádnou obchodní smlouvu, žádnou fakturu. O hospodaření společnosti dostával čísla, byly tam vždy ztráty. Viděl, že jsou tam i nějaké obraty, ale nemohly být z jeho činnosti IT, protože posledních 6 let, kdy byl diabetik a onkologický pacient, ve firmě už vlastně nepůsobil, od roku 2014 se tam ničeho nezúčastňoval. Co se týká předmětu podnikání, bavili se o tom, že je určitá možnost obchodovat s kovy, ale nerozuměl tomu. O faktoringu ví jen zhruba. Neví, zda měla společnost nějaké zahraniční partnery, nezná pana V. – společnost XXXXX, XXXXX mu nic neříká. Nedostával žádnou měsíční odměnu. Byli domluveni tak, že kdo rozjede obchod, toho budou peníze, pak se uvidí, co dál. Obchod s IT rozjel, ale poté jeho spolupracovníci odešli studovat na vysoké školy, pak neměl čas a do

toho přišla jeho nemoc, tak pomaličku z firmy vystupoval. U další části obchodů, které zařizoval S., nebyl. O hutním materiálu ví, že se dá nakoupit a pak prodávat, nezná ale proces, jak to funguje, kde jsou nějaké sklady. Nebyla uzavřena žádná vnitřní směrnice, která by ho omezovala v jednatelství, po celou dobu však neměl dispoziční právo k účtu u Raiffeisenbank, i když o něj několikrát žádal a bylo mu přislíbeno. Internetové bankovníctví ve společnosti bylo, ale svědek nikdy u toho nebyl. Valných hromad se zúčastňoval, S. mu vždy řekl, že jsou ve ztrátě. Viděl čísla, ale nikdy neviděl podklady těch čísel. Inventuru veškerých dokladů nedělal, vše zařizoval S.. Ve společnosti byli nejdříve tři, pak jedna společnice odešla. Posledních 5 let si už nepamatuje, tam bylo 50 na 50. Převod obchodního podílu zařizoval notář a S., svědek to podepsal, paní P. nebyla u podpisu, nikdy ji neviděl. Poštu nikdy nevybíral, S. měl schránku a poštu si vybíral. Neví, že S. je trestně stíhán.

11. Svědék J.Č. vypověděl, že je proti němu vedeno trestní stíhání pro krácení daně, souvisí to s S., je spoluobviněný, další osoby jsou M.P., D.H., pan J.. Obžalovaného zná, chodil na jednání za jednatelem společnosti XXXXXS. v době jeho působení u této společnosti, kdy dělal administrativního pracovníka, zabýval se fakturací, vytvářel příznání k DPH, za nějaké roky i daňové příznání. Má za to, že na jejich jednáních přítomen nebyl, obchodovali s nějakými materiály, katodami. Sídlo XXXXX bylo v Brně na Kounicově ulici, firmu vlastnil pan S. a pan M., zabývala se obchodní činností, právním a účetním poradenstvím. U obchodů se jednalo o nákup, prodej, zprostředkování. V době, kdy do práce nastoupil, se obžalovaný se S. již znal. Společnost XXXXX patřila po určitou dobu mezi jejich pravidelné obchodní partnery, pak se to utnulo a obchody byly na měsíční bázi. Byly tam nějaké fakturace, jednalo se o hutní materiál. O faktoringu nevěděl, s Raiffeisenbank ve vztahu k XXXXX nikdy nic nevyřizoval. Majiteli společnosti XXXXX byli pan S. a pan P.. Má za to, že ji fakticky řídil M.P.. Byla to obchodní společnost zabývající se zprostředkováním obchodu – nákup, prodej. Pro tuto společnost vytvářel faktury, protože společnost XXXXX měla se společností XXXXX smlouvu na služby účetního charakteru. Komplexní účetnictví nespravoval, neví, kdo to dělal. Na konkrétní obchodní vztahy XXXXX u s XXXXX si nepamatuje, ale nevylučuje je. Ze zaměstnanců XXXXX zná paní H., se kterou komunikoval ohledně fakturací, možná pana H., jestli tam byl. Částečně v kontaktu byl i s O.L., neví, zda to mělo souvislost s XXXXX. Zná i E. L., s kterou byl rovněž v kontaktu coby zaměstnankyní XXXXX, řešil s ní taky fakturace, jednalo se o firmu XXXXX, příp. XXXXX, které se taktéž zabývaly fakturací, prodejem materiálu. Za tyto firmy vystavoval faktury na základě smlouvy u účetních službách s XXXXX. Firmy prodávaly XXXXX nějaké hutní materiály, neví, jestli to bylo i naopak. Se zaměstnankyněmi XXXXX komunikoval do doby, do které se fakturovalo, aby byly faktury v pořádku například ohledně vah nebo materiálu. Ke komunikaci používal výhradně svůj e-mail, firemní neměl. Závazné pokyny ve vztahu k XXXXX, jak se má co udělat, co je potřeba, nedával, rozhodnutí týkající se dodávek, obchodů sám nedělal. Má za to, že s obžalovaným problémy v komunikaci neřešil. Spolupráce firem XXXXX a XXXXX nebo XXXXX skončila před 7 – 8 lety. Po předložení e-mailu z 5. 6. 2014 – DL + FA Zinek, k němu uvedl, že to předal dál, když byly nějaké takové na potvrzení, předával to buď S., nebo i některým jednatelem, ti měli potvrzovat dodání materiálu. Se společností XXXXX měl smlouvu o spolupráci, kterou koncipoval S.. Na základě této smlouvy fakturoval, ze začátku 15 000 měsíčně, skončili na 27 000 Kč. Účetní práce – fakturace, příp. příznání k DPH prováděl i pro další společnosti, a to na základě smlouvy mezi společnostmi a XXXXX. Počet společností se rok od roku lišil, má za to, že v roce 2013 to byly pouze XXXXX a XXXXX. Podklady pro fakturaci těchto společností mu dával S., příp. jednatele společností. Myslí si, že mezi společnostmi XXXXX a XXXXX nebo XXXXX nebyl obchodní vztah, XXXXX dělal pro tyto společnosti pouze účetní a právní služby. Má za to, že to bylo podobné i ve vztahu ke společnosti XXXXX. Další společnosti, se kterými měla společnost XXXXX smlouvu na účetní služby, byly třeba XXXXX, XXXXX, XXXXX,

XXXXX. Pro společnost XXXXX dělal účetní služby do dubna 2018. Daňová přiznání nebyl oprávněn podepsat. Účetnictví bylo dostupné v kanceláři, nemusel ho předávat. Převzal ho S., neví, kde skončilo. Centrální knihu došlé pošty ve společnosti XXXXX a XXXXX nikdy nevedl, má za to, že nebyla vedena. Má za to, že u společností XXXXX, XXXXX, XXXXX byly obsahem fakturace hutní materiály. Nepamatuje si, zda měla nějaká faktura nebo dodací list doložku nebo razítko, že pohledávka byla postoupena z titulu faktoringu. Nepamatuje si na faktury za společnosti XXXXX, příp. XXXXX vystavené XXXXX na základě obchodů mezi XXXXX a XXXXX, ani jakým způsobem se dostaly společnosti XXXXX příp. XXXXX do faktoringu, ten nikdy neřešil. Nepamatuje si, jak je možné a za co měla XXXXX pohledávky za společnostmi XXXXX a XXXXX. Za hutní materiál účtovali v eurech, bylo to tak nastaveno, bylo to běžné. K předloženému e-mailu ze dne 15. 10. 2013, 8:39, který mu adresovala paní H., vypověděl, že požadavek na zajištění podpisů předal XXXXX, který to zajistil. K e-mailu ze dne 8. 11. 2013, 15:14 od paní H. požadujícímu přepárování jednotlivých plateb uvedl, že to řešil sám, neměl přístup k bankovnímu účtu, vycházel z toho, co psala paní H.. Podklady k fakturaci dostával od pana S., někdy od jednatelů, má za to, že i od obžalovaného, byly předány spíš osobně. K předloženému e-mailu ze dne 9. 12. 2013 adresovanému E.S. uvedl, že to asi posílal, už si to nepamatuje.

12. Svědék L.D. vypověděl, že je OSVČ, má zahradnickou firmu. Byl trestně stíhán za zkrácení daně poplatku a podobné povinné platby, věc byla vrácena k došetření, odsouzen nebyl. Obžalovaného zná, občas se vidají kvůli krmení pro koně. Od roku 2013 se společností XXXXX obchodoval, nakoupil od ní nákladní auta a materiál. V roce 2013 od ní koupil dva tahače Scania, následně několik dodávek hliníku na společnost XXXXX, v níž byl jednatelem. V roce 2013 a 2014 obchodoval s hutním materiálem, prodávali ho buď do firmy XXXXX, většinou ho vozili do sléváren v Německu, nebo do Ferony v Brně. Přesný počet obchodů mezi XXXXX a XXXXX neví, má za to, že to bylo do 30 kamionů. V úvěrovém rámci faktoringu využívaném společností XXXXX jeho společnost nebyla, měla samostatný faktoring s ČSOB. Na jaře 2014 se obžalovanému nabídl, že mu pomůže s pohledávkami, které měla společnost XXXXX za firmami, než je převezme Raiffeisenbank, postup řešení pohledávek právní cestou měl vyzkoušený na svých dlužnících. Má za to, že v té době neměl žádné pohledávky ve vztahu k XXXXX. Udělali postoupení pohledávek na XXXXX, žádnou z nich ale svědek nevyomohl. Pan Š., jednatel společnosti XXXXX, ho odkázal na nového jednatele. Firmy XXXXX, XXXXX, XXXXX potom řešil pan K. s panem S., firmy, které zastupoval pan S.. S ním se svědek nikdy neviděl, měl jen zprostředkované informace od pana K.. Za postoupení pohledávek nic neplatil, ve smlouvách bylo ujednáno, že peníze budou uhrazeny pouze v případě vymožení, má za to, že se jednalo o 70% a 30%. Pana K., jednatele společnosti XXXXX a dřívějšího jednatele společnost XXXXX, kterou potom zastupoval, viděl jednou na podzim 2013 v kanceláři v Hodoníně, když s obžalovaným řešili koupi tahačů Scania. K. přišel do kanceláře a řešil s obžalovaným věci ohledně materiálu, obžalovaný mu donesl papíry. Potom s ním kvůli pohledávkám vůči XXXXX telefonoval. K. mu řekl, že materiál má z větší části ještě neprodaný, až ho prodá, tak to bude řešit s obžalovaným. Protože v té době dlužil obžalovanému za kamion, obžalovaný ho požádal, aby část peněz za kamion poslal K., aby měl na splátku, že se pak účetně udělá trojzápočet. Poslal tedy K. do společnosti XXXXX 40 000 EUR, za týden nebo za 10 dnů mu přišlo zpátky 24 000 Eur, asi za dva dny 6 nebo 4 tisíc EUR. Na telefonický dotaz, kdy doplatí zbytek, pokud to neproučtuje s XXXXX, mu K. řekl, že mu peníze nepošle, ať si zbytek řeší s XXXXX.
13. Svědék R.V. vypověděl, že pracuje jako odborný prodejce čisticí a úkolylidové techniky. Nebyl nikdy trestně stíhán. Byl jednatelem firmy XXXXX, do níž ho dosadil S.. Se S. se znali z gymnázia, chodili do stejné třídy. V době, kdy neměl práci, mu S. nabídl, aby pro něho psal

žádosti k soudu o vymáhání pohledávek, poté mu řekl, že spolu založí společnost a naučí ho podnikat, aby mohl vydělávat. Ze společnosti XXXXX svědek neměl žádný finanční profit, dostával pouze 5 000 Kč za měsíc za psaní žádostí na soud. O obchodech, které probíhaly mezi společnostmi XXXXX a jinými společnostmi nic nevěděl. Není vyšetřován společně se S.. Obžalovaného viděl 2x, potkal ho u S. v kanceláři XXXXX na Kounicově ulici, řešili něco v oddělené místnosti. Od S. se dozvěděl, že to byl jeho známý, nevěděl, že je jednatelem nějaké společnosti. Neví, kdo se staral o účetnictví společnosti XXXXX, má za to, že fyzicky bylo u S. K předloženým fakturám na č. l. 248, 247 uvedl, že mu podpis nic neříká, není jeho, má jiné V. Nedokáže se vyjádřit, zda podepisoval nějaké takové faktury. Za společnost XXXXX podepisoval daňové přiznání, bylo to přiznání k DPH, měli platit daň kolem 30 – 35 tisíc. Peníze převedl S. prostřednictvím internet bankingu z kanceláře. Účet byl založen u Raiffeisenbank, založili ho spolu, má za to, že byl v Kč i Eurech. Má za to, že společnost XXXXX byla čtvrtletní plátce DPH a že výkazy podepisoval. O konkrétních částkách ohledně hospodaření společnosti XXXXX nemá představu. Nemůže vyloučit, byť pro to nemá žádný důkaz, že by některé faktury, které mu byly předloženy, byly tzv. fiktivní. Se S. se pohádali, poté ze společnosti odešel. S. zařídil přepis u notáře. Neměl přehled o stavu, za jakého se firma převáděla, ani na koho byla převedena. Situace, že by šli skutečně uskutečnit obchod, nenastala. Dotazoval se, jak společnost XXXXX funguje, ale vždy se se zlou potázal. Nedozevřel se, s čím a s kým firma obchoduje. Ze zaměstnanců znal paní K., která seděla se S. v kanceláři, a pana Č., který mu byl představený jako jeho asistent. S. mluvil i o tom, že má nějaké společníky, ale u těch mu nikdy neřekl jméno. Neví, jak je možné, že firma obžalovaného fakturovala firmě XXXXX k úhradě částky v objemu desetitisíců Eur. Nepamatuje si, že by ho někdo chtěl kontaktovat jako jednatele společnosti XXXXX, kontakt na firmu byl vždy na S.. Neví, co je to faktoring, nevzpomíná si, že by byl Raiffeisenbank informován o faktoringových smlouvách, že je společnost XXXXX dlužníkem a má plnit bance. Dopis od banky nepřevzal. Neví, zda měla společnost XXXXX nějaké prostory – skladové, manipulační plochy, nebo smlouvy o nájmu prostor. Smlouvy za XXXXX neměl k dispozici. Ve vztahu ke společnosti XXXXX vystupoval S. jako její jednatel. Nepamatuje si, zda podepsal nějakou smlouvu o spolupráci nebo mandátní smlouvu mezi XXXXX a XXXXX. O žádných skladových prostorách XXXXX nikdy nevěděl. Několikrát byl podávat vysvětlení na policii a S. měl velký zájem zjistit, co tam řekl. Před více než 2 roky se sešli v restauraci Divá Bára za Lužánkami. Když XXXXX odmítl sdělit, co na policii vypověděl, dal mu najevo, že by se mu asi mohlo něco stát. Bylo to nepřímě tím, že položil ruku na tašku odloženou na příručním stolku, v níž měl zbraň, zbraň ale z tašky nevytáhl.

14. Svědčyně S.L.K., vypověděla, že pracuje jako ministerský rada na Ministerstvu vnitra ČR, nebyla nikdy trestně stíhaná. U S., který byl jejím spolužákem z gymnázia, pracovala od 1. 10. 2012 do 1. 4. 2018. Tři roky byla v průběhu studia práv na praxi, poté pracovala na dohodu o provedení práce, dohodu měla uzavřenou s XXXXX. Dělal právní věci, s účetnictvím neměla nic do činění. Smlouvy se psaly na hlavičkový papír společnosti. Má za to, že tam byly i faktoringové smlouvy, ale neví, mezi kým, protože hlavičky si doplnil S. sám. Zaslouchla, že firma měla něco dělat s katodami, ale nedokáže si představit, co katody měly být, v jaké struktuře. S obžalovaným se setkala v kanceláři S. na Kounicově, párkrát u ní seděl a čekal na něho. Společnosti XXXXX a XXXXX jí nic neříkají, na společnost XXXXX si nevzpomíná. Raiffeisenbank jí nic neříká. Ve společnosti XXXXX působil její manžel jako odpovědný zástupce pro živnost revize elektro, ví, že tam byl jednatelem R.V., což je spolužák z gymnázia. Manžel uzavřel s firmou smlouvu, ale k jejímu naplnění nedošlo, protože společnost najednou skončila, takže ve firmě fakticky nic nevykonával. Neví, zda měla firma XXXXX nějaký vztah ke společnosti XXXXX, s čím obchodovala, s panem V. se nikdy nebavila, když přišel, šel za panem S.. Má za to, že když se občas ve firmě objevil, pomáhal mu pan S. s nějakým soukromým problémem, konkrétně neví. Neví, kolik měla společnost XXXXX zaměstnanců, s Č. spolu nespolečně pracovali, neví, co

konkrétně dělal. Druhým jednatelem společnosti byl pan M., v kanceláři ho viděla možná dvakrát, úkoly od něho nedostávala. Seznámili se ve sklípku v Mikulově, kde ji s manželem pozval S., byl tam ještě S. kamarád a pan P. s přítelkyní, který dělal S. řidiče. Neví, zda měla společnost XXXXX knihu došlé a odeslané pošty, poštu nepřebírala. Nedokáže posoudit, v jaké finanční kondici byla společnost do dubna 2018, neví, kdo měl přístupy k účtům, nikdy žádné výpisy z účtů neviděla.

15. Svěděk P.D. vypověděl, že obžalovaného zná asi 30 let. Do firmy XXXXX externě dojížděl asi 1x – 2x týdně, fungoval jako ekonomický poradce. Faktoring řešil až ve firmě XXXXX, dřív se s ním nesešel. Firma XXXXX byla nejdříve zaměřena na opravy elektromotorů, pak se začaly vyrábět ocelové zárubně, pak začala obchodovat s hutním materiálem a barevnými kovy. Provozovala i kamionovou dopravu. Měla stálou účetní a pomocnou účetní, která řešila přípravné materiály, dopravu. Neměl na starosti obchodní partnery, znal je pouze z hlediska dokladů a obchodních vazeb. Ke konci roku 2013 byla firma ještě v plusu, na jaře 2014 se zastavil peněžní tok, nastala druhotná platební neschopnost. Obžalovaný pohledávky řádně vymáhal, ale nepodařilo se mu je vymoci. Když odběratelé neplatili, banka pozastavila financování, tím pádem faktoring, obstavila účty, stáhla poskytnuté zálohy, firma zůstala bez peněz. Pak to šlo jedno s druhým, nebyly vypláceny výplaty, byl dán návrh na insolvenční nebo konkurs. Vymáhání pohledávek v rámci právního servisu řešil S. V dubnu, květnu 2014 byl obžalovaný ve špatné zdravotní kondici po psychické stránce, jednu dobu vůbec nekomunikoval, nebylo možné se mu ani dovolat. Obžalovaný dal tehdy plnou moc panu K.P., který mu nabídl pomoc. Sortiment hutního materiálu měl ve firmě XXXXX na starosti pan L., který komunikoval se společnostmi a organizoval s nimi obchody. Ve firmě byla zaměstnána jeho současná manželka, která dělala přípravné pomocné práce, dopravu, odsouhlasení těchto věcí. Obžalovaný do fakturace nezasahoval.
16. Svěděk M.S. využil svého práva odeprít výpověď, proto byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení. Zde uvedl, že se s obžalovaným seznámil v roce 2008 tak, že k němu obžalovaný začal chodit na němčinu, později navázali spolupráci i v obchodní oblasti. Obžalovaný mu nabídl možnost obchodovat prostřednictvím společnosti XXXXX s kovovým odpadem a kovy. Jelikož měl v této obchodní agendě i sám nějaké kontakty, započala obchodní spolupráce trvající od roku 2010 do roku 2013. Je společníkem a jednatelem ve společnosti XXXXX a v předmětné době byl také společníkem a jednatelem ve společnosti XXXXX. Společnost XXXXX se zabývala a zabývá vedením účetnictví, organizačním a ekonomickým poradenstvím a také obchodní agendou ve formě nákupu a prodeje kovů a kovových odpadů. Společnost XXXXX se kromě vedení účetnictví zabývala tím samým, prodal ji v roce 2014 paní K.F.. Už dále nechtěl působit v obchodních činnostech souvisejících s nákupem a prodejem kovu a kovových odpadů. Co se týče společnosti XXXXX, kupovali a dále prodávali kovy a kovový odpad. Nejprve byla vždy vystavena a odeslána objednávka, poté společnost XXXXX zajistila dodávku zboží, které bylo doručeno jejich obchodním partnerům, neboť zboží jen přeprodávali. Na začátku spolupráce vždy on nebo někdo ze zaměstnanců fyzicky kontroloval, zda zboží přišlo. Postupem času měli ke společnosti XXXXX důvěru, proto zboží už nekontrolovali, po přejímce zboží však dostávali vyrozumění, že proběhla úspěšně a na základě toho dávali bance příkaz k úhradě peněz za zboží. Následně dostali zaplacené od svého zákazníka. V dokumentaci obchodního případu byla vždy objednávka, zálohová faktura, konečná faktura, CMR list a dále údaje o kvalitě a kvantitě zboží inkorporované do atestu. Razítka společností XXXXX nebo XXXXX disponoval on nebo druhý jednatel XXXXX. Pokud byl fyzicky přítomen dodání zboží, potvrdil dodací listy razítky osobně, pokud osobně přítomen nebyl, byly dodací listy dodány, když měl obžalovaný cestu do kanceláře. Neví o tom, že by měl razítka k dispozici někdo jiný, byla ale volně přístupná na stole v jeho kanceláři, kam měli přístup jeho zaměstnanci.

Obžalovaný originál razítka neměl. Spolupráce s XXXXX probíhala asi do roku 2013, pak ustala, neboť existovaly informace, že se netěší finančnímu zdraví. Co se týče společnosti XXXXX, bylo v době spolupráce se společností XXXXX realizováno faktoringové postupování pohledávek, u společnosti XXXXX k tomu nikdy nedošlo. Neví o tom, že by nějaké pohledávky nárokované Raiffeisenbank nebyly uhrazeny, nikdy nebyl kontaktován pracovníky banky. Na listině Příloha č. 3 k faktoringové smlouvě č. XXXXX, kde je v tabulce uvedena jako obchodní firma společnost XXXXX, ze dne 12. 11. 2013 a 25. 11. 2013 není jeho podpis ani jejich razítko. U listiny Příloha č. 3 k faktoringové smlouvě č. XXXXX, kde je v tabulce uvedena jako obchodní firma společnost XXXXX, ze dne 9. 1. 2014 si je naprosto jistý, že ji neviděl. Razítka na listině faktura č. 6130184 a dodací listy vypadají jako jejich, i podpis vypadá jako jeho, nemohl však tyto dodací listy podepsat, neboť dle data na nich uvedeného byl v té době na dovolené na Novém Zélandu. Rovněž není možné, aby k podpisu došlo dodatečně, neboť v prosinci 2013 již obžalovaný neměl jeho důvěru a neobchodoval s ním. Společnost XXXXX vedla účetnictví společností XXXXX, s.r.o., neví však, zda tato společnost obchodovala v roce 2013 s hutním materiálem a zda obchodovala se společností XXXXX.

17. Svědék M.T. vypověděl, že je majitelem firem XXXXX a XXXXX, jejichž předmětem podnikání je nákup a prodej zboží – brusivo, chemie, náradí, ochranné pracovní pomůcky. Global Plus je výrobní společnost, dělají výpalky, laser. Obžalovaného zná, byli v obchodním i přátelském kontaktu. Se společností XXXXX spolupracoval ohledně nějakého obchodu, který přes ně jenom přetekl, přišla faktura, oni přefakturovali dál, zboží neviděl. Je na takovýto postup zvyklý, má zkušenost, že kvůli špatným osobním vztahům se hledá prostředník, přes kterého obchod proběhne, každý na tom má nějaké procento. Na obchodu s XXXXX měl vydělat nějakých 100 000 Kč, ale nevydělal nic, má za to, že prodělal půl milionu, protože společnost, které to vyfakturovali a jejíž název nezná, zanikla a nevyplatila jim celou částku. Vyfakturovali určitě víc než půl milionu, šlo to na několik faktur. Společnost XXXXX měla být dodavatelem materiálu, má od toho faktury, ale neví, od koho co nakoupili. Potvrzuje výpověď z přípravného řízení, dle které se na schůzkách s obžalovaným dohodli, že jeho firma zprostředkuje obchod, kdy XXXXX jim prodá materiál, který prodají další společnosti a budou z toho mít provizi, přičemž zboží půjde přímo od výrobce k odběrateli. Nebylo mu to podezřelé, už se setkal s tím, že zboží fyzicky neviděl a jen se vystavovaly faktury. Když přišla faktura ze společnosti XXXXX, navýšil cenu o svou marži a vystavil fakturu na společnost XXXXX, které mělo být zboží (jednalo se o plech) dodáno. XXXXX platili na přání obžalovaného něco v hotovosti, asi 700 tisíc. Listiny k výpovědi z přípravného řízení, kde sdělil, že zaplatili 70 000 Eur, ale neví, na jakou částku byla celá faktura, může doložit. V souvislosti s obchodem s XXXXX chtěla po nich Raiffeisenbank peníze. Navštívil je muž z banky, nejspíš pan K., který řekl, že jsou jediná funkční firma, z toho všeho, co oblitává, že má z toho průser. S bankou měl poté on i jeho zaměstnanci problémy, nemohli si u ní vzít úvěr. Oznámení dlužníkovi o postoupení pohledávky na č.l. 664 jim bylo posláno, řešili to právníci obou firem, výsledky neví. Faktura na č.l. 670 je jejich nákladová faktura, podpis není jeho, vypadá jako podpis fakturantky V., neví, zda je to faktura k tomuto případu. Doklad o placení peněz v hotovosti nemá, potvrzení mu bylo slíbeno do e-mailu, ale nepřišlo. Uhradil 70 000 EUR v hotovosti, má doklad na výběr z banky, neví, zda to bylo v Kč nebo v eurech. Obžalovanému věřil, pomohl mu, sehnal mu účetní. Částka 70 000 EUR je asi zahrnuta v účetnictví, ale to musí potvrdit účetní R.S.. Neví, zda bylo z titulu faktury XXXXX na 108 410 EUR plněno, neví, zda na ní bylo vyznačeno, že je to postoupeno faktoringové společnosti. Jméno K.P. mu něco říká, je to kamarád obžalovaného. Konfrontován s výpovědí z přípravného řízení, že P. viděl kvůli té postoupené pohledávce, už si nepamatuje, co řešili, soudu sdělil, že něco řekl špatně, P. zná akorát tak, že patří k obžalovanému. Na faktuře na č. l. 134-135 není jeho podpis, neví, kdo to podepsal, dodací listy vždy podepisoval, chtěl by ověření svého podpisu, razítko vypadá jako jejich, je

možné udělat otisky jejich razítek. Neví, kolik měli razítek, kdo má razítko č. 3, má za to, že k razítkům byla nějaká legenda. Na dodacím listu na č. l. 138 je úplný škrábanec. Nepamatuje si, jak reagovala jeho společnost na výzvu Raiffeisenbank o zaplacení, je to už 7 let. Odběrateli z XXXXX volal o zaplacení on sám, pak zjistili, že firma už neexistuje, byli to všechno bílí koně. Jednatel firmy XXXXX byl pan Š., s ním telefonicky komunikoval, chtěl po něm peníze, číslo si našel na internetu. Neví, v jaké finanční kondici byla firma XXXXX v roce 2012, 2013.

18. Svědék P.K. vypověděl, že je důchodce, pracoval v Raiffeisenbank a obžalovaného zná jako klienta, byl s ním v kontaktu 4 – 5 let, prováděl s ním běžnou činnost. Veškeré záležitosti spojené s projednávanou věcí uvedl do protokolu na Policii ČR, s odstupem času si detailně na záležitost již nevzpomíná a nemá možnost si věci ověřit. Faktoring jako bankovní produkt představuje odkup pohledávek, smlouva ohledně faktoringu byla v gesci kolegů z centrály, její detaily již neví. O limitu faktoringu rozhodují na základě návrhu obchodního úseku pracovníci útvaru řízení úvěrových rizik. Obvykle se prověřují nebo monitorují partneři klienta, tzv. poddlužníci, kteří k obchodu přistupují. V posledním roce fungování faktoringu byly problémy s úhradou jednotlivých pohledávek postoupených klientem, následně byly zjištěny nesrovnalosti, kdy někteří z odběratelů nebyli úplně v pořádku, nebo se daná skutečnost nezakládala na skutkové pravdě. Zjišťoval to útvar trade finance, který vyhodnocoval faktické úhrady postoupených pohledávek. Při problémech se z dostupných záležitostí, příp. i osobním šetřením, např. telefonicky, písemně, osobní návštěvou, ověřuje konkrétní předmět obchodu. Svědek má za to, že kolegové kontaktovali poddlužníky a že došlo ke zpochybnění plnění, příp. oprávnění existence či působení odběratelů, detailně neví. Byla provedena některá jednání, pokud se nepodařilo některé poddlužníky sehnat, tak jim byly zasílány s doručenkou písemnosti. Pokud se narazilo na nějaký problém, že obchod neexistuje, resp. nezakládá se na skutkové pravdě, bylo přistoupeno k dalším interním krokům v rámci banky. Obchod byl prohlášen za rizikový a na základě interního rozhodnutí byl postoupen na správu rizikových obchodů (workout). Ve vztahu k XXXXX jednal většinou s obžalovaným, v záležitostech operativního charakteru, kdy se zasílala či požadovala nějaká korespondence, to byli pracovníci XXXXX, povětšinou účetní firmy. Pokud byly s obžalovaným projednávány určité nedostatky, bylo to za přítomnosti zástupce útvaru řízení úvěrových rizik. Obžalovaný vždy slíbil sjednání nápravy, argumentoval, dokládal. Před uzavřením faktoringové smlouvy vychází prvotní impuls vždy z obchodního úseku, postupuje se to na kolegy na trade finance, kteří se faktoringem detailně zabývají. Má za to, že oni prověřovali poddlužníky XXXXX, vedl je pan B., pracoval tam pan M.. Když dochází k problémům s plněním poddlužníků, může je banka odmítnout, při opakovaných problémech je vyřazuje. Pokud poddlužník plní a v průběhu trvání obchodu se dostává do problémů, přistupuje se k němu méně tvrdě, jako k tomu, kdo od začátku neplní, ten je okamžitě vyřazen. Detailně si nepamatuje, zda subjekty XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX byly problematické od prvopočátku, nebo až následně. V areálu XXXXX ve Vracově byl za dobu trvání správy klienta několikrát, jeho povinností bylo jednou kvartálně ho navštívit. V době, kdy vznikaly větší problémy, to bylo i častěji. Detailně si vybavuje závěr působení, rok 2013 nebo 2014, kdy tam byl možná s měsíčním odstupem. Ve Vracově hovořil s obžalovaným, pokud byl přítomen. Musel převzít nějakou dokumentaci, po skončení jednání musel vyhotovit interní záznam, který předkládal v rámci interního procesu v bance. Poslední jednání už bylo za účasti pracovníků workoutu, které tam přivedl. Na základě výsledku jednání s obžalovaným bylo rozhodnuto, že případ bude předán do správy rizikových úvěrů, rozhodoval to kolektivně nadřízený orgán. Poddlužníci jsou standardně prověřováni prostřednictvím veřejně dostupných databází, speciálních databází, které banka využívá, a interních databází. Není-li nějaké pochybení, pracovníci útvaru trade finance za nimi nejezdí.

19. Svědék D.M. vypověděl, že pracuje v Raiffeisenbank jako správce pohledávek na faktoringu, obžalovaného zná jako klienta, vystupoval za skupinu XXXXX. Spolupráce s ním začala v roce 2010, kdy na banku postupoval faktury za zboží za svými odběrateli, banka tyto faktury na základě smlouvy o postupování pohledávek financovala procentem, které bylo určeno ve smlouvě. Zpočátku byl průběh spolupráce naprosto bez závad, po nějaké době, možná 2 roky, nebo rok, se začaly množit tzv. zpětnécese, resp. požadavky na storno faktur, příp. dobropisy, zápočty ze strany odběratelů. Řešili to tím, že obžalovanému přestali dávat financování, příp. snižovali zálohy, které vypláceli na nominální faktury. Za tohoto stavu probíhala spolupráce dál, někdy odběratelé začali platit, někdy ne. V případě, že nezačali platit, byli z faktoringu vyřazeni. Obžalovaný potom měl požadavky na navýšení přidáním nových odběratelů, kteří zase prošli procesem prověření, na základě kterého byli buď zařazeni do faktoringu, nebo byli vyřazeni. Před zařazením do faktoringu byl odběratel obchodním oddělením prověřován v databázích jako je RT, výpis dlužníků, CBL black listy, pokud měl všechno v pořádku, měl dobrou platební morálku, byl zařazen do faktoringu. Na začátku spolupráce každému odběrateli posílali oznamovací dopis, kde ho informovali o postoupení jeho pohledávky na faktoring a že má platit na číslo účtu, které bylo uvedeno v oznamovacím dopisu. Dopis musel být podepsán odběratelem a musel se vrátit zpátky do banky, na základě tohoto potvrzení byl odběratel zařazen do databáze a mohlo být zahájeno financování pohledávek. Nominál faktury byl 100 %, banka ji financovala v rozmezí od 90 do 75 %. Částka byla klientovi vyplácena v momentě, kdy fakturu postoupil na banku. Při prvním postoupení si vždy ověřovali u odběratele, zda skutečně pohledávka existuje, chtěli fakturu, podepsaný dodací list a ze začátku to bylo vždy dodáno. Realnost plnění prověřovali tak, že si vyžádali veškeré doklady od odběratele, doklady od klienta a porovnávali to proti sobě. Praxe byla taková, že toto dělali u prvních dvou, třech postoupení, pak od toho upustili a jeli dál, jak ten obchod pokračoval. Když se stalo, že odběratel nezaplatil bance v době splatnosti, běžela tzv. respektní doba v trvání 60 dnů, kdy byl písemně upomínán. Posílaly se 3 upomínky, první zhruba po 15 dnech po splatnosti, druhá po 30 dnech a třetí po 45. dni po splatnosti. Ve třetí upomínce uváděli možnost řešit pohledávku soudní cestou. Upomínky byly posílány obyčejnou poštou, komunikovali rovněž prostřednictvím e-mailu. Ve směrnicích nemají povinnost posílat tyto dopisy doporučeně. Klient měl domluvený tzv. regresní faktoring, kdy po uplynutí respektní doby počínaje 60. dnem dělali tzv. zpětnécese, vrátili pohledávku zpět klientovi a vzali si z jeho účtu zálohu, kterou mu na začátku vyplatili. O zpětnécesi byl informován klient i odběratel. Klient dostával faxovou, příp. e-mailovou zprávu o zpětném postoupení pohledávky, odběratele informovali doporučeným dopisem o tom, že pohledávku vrátili zpět klientovi, aby si domluvil úhradu už s ním. Na základě platební morálky odběratelů se jednou za půl roku nebo za rok smlouva obnovuje. Ve spolupráci s oddělením workout se v rámci obnovení dělají tzv. prověřovací práce, znovu se osloví klient, zjistí se poměr zpětných cesí, na základě toho se situace vyhodnotí, a buď se klient obnoví v plném rozsahu, nebo jsou někteří odběratelé vyřazeni. V poslední době spolupráce se společností XXXXX docházelo k většímu procentu zpětných cesí. Odběratelé se ozývali, že pohledávky buď nemají, nebo je započítávají proti jiným pohledávkám. Kontaktovali klienta, aby to vysvětlil a v momentě, kdy zpětnécese dosáhly 50 – 60 % z objemu poskytnutého financování, odběratelé se čím dál víc ozývali, že pohledávky nemají, faktury neviděli, dali na žádost vedení podnět k tomu, aby byl klient převeden do workoutu (vymáhání). Spolupráce banky se společností XXXXX měla dvě fáze. V první byla nějaká část odběratelů, ve druhé klient požadoval obnovu portfolia, zařadil nové odběratele s tím, že někteří z první fáze přešli i do druhé. U nových odběratelů probíhal stejný postup jako u starých, na začátku faktury ověřovali, bylo to bez problémů, ty začaly až v průběhu spolupráce. Podlužník musel vědět o tom, že je v obchodním vztahu se společností XXXXX na základě toho, že bance potvrdil oznamovací dopis. Všichni noví odběratelé potvrdili, že zboží dostali při prvním postoupení. Odběratelé, kteří bance neplatili nebo něco rozporovali, byli vyřazeni. U nových odběratelů byly ověřovány jedna nebo

dvě faktury, další postoupené za tím samým odběratelem už nikoliv. Když docházelo někdy od března 2014 k tomu, že odběratelé rozporovali dodávky materiálu, zdůvodnili to tak, že zboží vůbec nemají, že žádné takové obchody neexistují. Bylo to psáno e-mailovými zprávami a sdělováno i telefonicky. Při prodloužení smlouvy společnosti XXXXX v prosinci 2013 složení odběratelů nebylo stejné jako při předcházející smlouvě, telefonické kontakty nebyly součástí seznamu odběratelů, zjišťovali si je buď sami z internetových stránek společností, nebo požádali pracovníky banky o sdělení těchto kontaktů. Když docházelo k prodlení s úhradou faktur, telefonicky kontaktovali zástupce firem. Reakce zástupců firem na upomínky je obvykle taková, že na první nereaguje téměř nikdo, odběratelé ve většině plošně reagují až na druhou upomínku. V případech, že by reagovali na druhou upomínku, tak by samozřejmě řešili jejich rozporování existence plnění.

20. Svědék P.B. vypověděl, že obžalovaného zná ze svého působení v Raiffeisenbank, dojednávávali spolu faktoringovou spolupráci. V současné době již v bance nepracuje, je OSVČ v oboru finance. Předmětem spolupráce bylo postupování pohledávek, které banka financovala. Obecně všichni klienti, které oslovovali na faktoringu, byli primárně kontaktováni obchodní sítí, kdy příslušný manažer po zjištění, že klient má potřebu, která by znamenala faktoringovou spolupráci, kontaktoval oddělení, ve kterém svědek pracoval. Pracovníci tohoto oddělení se s klientem setkali a domlouvali detailní podmínky spolupráce. Tento postup byl uplatněn i v tomto případě. Prvotní osobou, která je kontaktovala, byl manažer Raiffeisenbank pan K., následně byli na jednání s obžalovaným ohledně případné spolupráce. Spolupráce byla domluvená, uzavřela se smlouva. Nějakou dobu vše fungovalo, pak nastaly problémy, přesně si je nevybavuje, neví, jestli přestaly chodit platby, neví už, v čem byl prvotní zádrhel. Pak byla spolupráce ukončena, případ byl předán na oddělení workoutu, které se stará o problematičtější případy. Byl vedoucí obchodního týmu, měl na starosti obchodní část za faktoring, zjištění primární potřeby, výše financování, za jakými odběrateli by se pohledávky odkupovaly, stanovení cenové nabídky, domluvu podmínek, uzavření standardní faktoringové dokumentace a v jejím rámci prověření odběratelů a samotného obchodu. S obžalovaným několikrát jednal. Při sjednávání faktoringu funguje proces v bance tak, že každý klient je podroben analýze, kdy analytik zkoumá ekonomické výkazy firmy, riskér schvaluje přiměřené riziko, na faktoringu k tomu dodávali ještě tu část, která hovořila o riziku plynoucím ze samotných pohledávek a ze zákazníků klienta, čili z dlužníků. Po zpracování všech podkladů to podléhá standardnímu schvalovacímu procesu, pokud je to schváleno, vypracovává se finální smluvní dokumentace a dojde k zahájení spolupráce. Výši proplacených faktur 16 322 000 Kč si úplně neumí vysvětlit. Kontrola prověření odběratelů se dělala na začátku spolupráce, kdy se zjišťují ekonomické výkazy, ověřuje se, že vědí o spolupráci, že dojde k postoupení pohledávek a každou fakturu, která bude označena postupní doložkou, budou platit Raiffeisenbank. Ověřuje se, zda jsou to funkční společnosti, že nemají dluhy, prověřuje se jejich bonita. Vychází se z exaktních čísel a z dostupných databází. V procesu spolupráce probíhají namátkové kontroly, jejich četnost odpovídá zhodnocené míře rizika. Kontrakty se uzavírají na rok, na začátku se kontroluje úplně všechno, po roce, kdy se kontrakt obnovuje, se opět standardně kontrolují všichni odběratelé. Kvůli administrativní a finanční náročnosti se každá faktura se zákazníkem neověřuje. V průběhu kontraktu se kontroluje platební morálka odběratelů, když někdo neplatí, nebo se zpozdí, volá se mu, píše. Kdyby odběratel řekl, že fakturu neviduje, obrací se na klienta. Může se stát, že dojde ke zpoždění, nebo vystavená faktura nebyla poslána odběrateli, anebo je vystavena taková faktura, která vystavena neměla být. Když se klient rozhodne, že pohledávky bude postupovat bance dál, ale zboží nedodá, trvá nějaký čas, může to být 14 dnů, měsíc, než na to banka přijde, i když se snaží rizika minimalizovat a včas problém zachytit. Banka může realizovat zpětnou cesi za předpokladu, že je z čeho brát.

21. Svědék O.L. vypověděl, že obžalovaného zná přes pana P. S., který pracoval ve firmě XXXXX. Na základě svých kontaktů na dodavatele různého materiálu seznámil obžalovaného s panem K., B. a K.. Poté obžalovaný zaměstnal jeho ženu, která mu chystala podklady. Jméno společnosti XXXXX zná, je to pan K., společnosti XXXXX taky, byl to pan Š. a pan C.. Ze začátku, než nabral autodopravu, pomáhal svědek obžalovanému zařídit transport u kamaráda pana B. v Miloticích. O XXXXX mu obžalovaný řekl, že je to bývalý soudní překladatel, s kterým spolupracuje. O panu M. z banky ví od obžalovaného, který pro něho připravoval nějaké podklady. S panem Ž. se znali přes koně, obžalovaný se s ním asi taky znal. Na základě telefonických kontaktů ví, že spolupráce mezi obžalovaným a osobami, se kterými ho svědek seznámil, fungovala ze začátku v naprostém pořádku. Obchody pak nedopadly ve společnosti XXXXX a s XXXXX, volal mu pan K., pan K., že se dozvěděl, že obžalovaný měl obdržet finance a nedodat materiál, nebo opačně. K. mu řekl, že byl vyzván bankou, aby něco zaplatil, a vůbec nechápe, za co má platit. Společnost XXXXX spolupracovala se společností XXXXX pana K. při nákupu železa. Konfrontován se svou výpovědí z přípravného řízení, v níž uvedl, že se od pana K. z AK Unit dozvěděl, že obžalovaný si chtěl od něho nechat potvrdit dodací listy, aby získal peníze z banky, a K. svědkovi řekl, že dokud neuvidí dodaný materiál, nic potvrzovat nebude, stejně tak to řekl pan Š. z Železo Hranice, svědek před soudem vypověděl, že je to pravda. Vysvětlili to tak, že tímto postupem měl obžalovaný získat peníze, aby mohl materiál dodat. O uzavření faktoringové smlouvy neví. Od pana S. slyšel, že při výrobě zárubní vznikl obžalovanému dluh za materiál, pak měl nějaký úvěrový rámec. Jemu obžalovaný dluží částku do 400 000 Kč, na kterou si vzal úvěr. Domluvili se, že mu peníze bude splácet, doteď mu celou částku dluží. Když s ním naposledy mluvil, obžalovaný mu řekl, že myslel, že mu to ti dotyční dali.
22. Svědčce E.L. vypověděla, že ve firmě XXXXX pracovala necelý rok. Měla na starosti přípravu podkladů pro účetní, dělala faktury, dodací listy, které se pak odnášely na účtárnu, na potvrzení obžalovanému. Do firmy nedocházela denně, pracovala spíš externě, dodělávala si účetní kurz. Firma XXXXX obchodovala s železem, katodami, betonářskou ocelí. Neví, kdo byli největší odběratelé. O společnostech XXXXX, XXXXX, XXXXX slyšela, společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX jí nic neříkají. Pana K. nezná, pana S. zná i rodinně, pracoval ve XXXXX, byl v jiném patře firmy, dělali tam zárubně. S. obchodoval s obžalovaným, neví, v jakých komoditách. Faktury vystavovala na základě pokynů obžalovaného, který jí řekl, co má být na faktuře uvedeno. Obsahem faktury byla betonářská ocel, katody, železo. Součástí faktury byl dodací list, nepamatuje si, zda dodací list byl v originálu nebo v kopii, pokud ho sama vystavovala, měl by být v originálu. Nepamatuje si, zda faktury i přijímala, je to možné, hlavně je vystavovala. Odnášela to pak paní účetní, kde to kompletovaly, obžalovaný to musel vždy překontrolovat, orazit, podepsat. První účetní byla paní H., druhý účetní byl D.. Nevybavuje si, že by přebírala někdy hotovost, účet nespravovala. Ví, že se ve firmě řešil faktoring, nevěděla a ani dodnes pořádně neví, jak faktoring funguje. S bankou nekomunikovala. Pokud dostala od obžalovaného kontakt na odběratele, je možné, že s nimi komunikovala.
23. Svědčce R.S. vypověděla, že pracuje jako mzdová účetní, když pracovala ve firmě XXXXX, poznala obžalovaného, měla pocit, že byli s panem T. kamarádi. Po sdělení názvu XXXXX potvrdila, že je to společnost, kterou reprezentoval obžalovaný. Když nastoupila do firmy, obchody už běžely, pak ještě nějakou dobu byly, spolupráce byla opakovaná. Na konkrétní zboží, o které se v obchodech jednalo, si nevzpomíná, pan T. měl hodně zboží. Pamatuje si, že byl problém s fakturami, pan T. to byl řešit v Raiffeisenbank, dávala mu informace o uhrazených a neuhrazených pohledávkách.

24. Svědek R.Ž. vypověděl, že je OSVČ, žije se stavbami strategií pro energetické společnosti. Obžalovaného zná od roku 2011, spolupracovali spolu od roku 2012 do konce roku 2013. Dělal call centrum, prodejní služby, náборы pojištěnců pro zdravotní pojišťovny, získávání energetických klientů pro renomované společnosti. Spolupráce probíhala pod společnostmi XXXXX a XXXXX, kterých byl jednatelem, část měl obžalovaný na XXXXX. Společně podnikali při získávání klientů v rámci retailového podnikání, v půlce roku 2013 přišel obžalovaný s prodejem kovů. Spolupráce s XXXXX byla ukončena tím, že někdy od začátku nebo půlky roku 2014 se nemohl s obžalovaným spojit. Obchody s kovy začaly v půlce roku 2013. Obžalovaný ho oslovil s tím, že má partnera, kterému je potřebné dodat, vše sám zajistí a on to vyfakturuje třetí straně s malou provizí. Společnosti doporučené obžalovaným k těmto obchodům byly XXXXX a XXXXX. Fakturované zboží neviděl, měly to být měděné plechy a nějaké tyče, má za to, že obžalovaný posílal k tomu CMR doklady. Zpětnou vazbu od odběratele neměl, považoval za ni zaplacenou fakturu. Takový obchod se uskutečnil vícekrát. O faktoringovém rámci společnosti XXXXX ani o fakturách nevěděl. Pohledávky mezi společnostmi XXXXX, XXXXX a XXXXX se různě započítávaly, jeho externí účetní paní C. vracela spoustu faktur zpátky, má za to, že pohledávky byly zúčtovány. Netuší, zda byly nějaké postoupeny. S M. S. řešil valnou hromadu a související korporátní věci. Nevzpomíná si, zda mu udělil nějakou plnou moc, zda mu platil za poskytované právní služby ani, zda s ním měl, coby statutárním zástupcem nějakých společností, obchodní jednání. K. a P. viděl dvakrát, tvrdil, že řeší za obžalovaného nějaké věci po dobu, co je obžalovaný nekontaktní. S obžalovaným si vzájemně půjčovali peníze, byl to obchodní partner, kterému důvěřoval. V kontaktu s ním byl fyzicky na konci roku 2013, telefonicky v období duben – květen 2014, poté už kontakty nebyly. Počítač s účetnictvím a razítka měl v sídle na ulici Kamenná, kde měli společné call centrum. Nemá žádné informace, že by došlo ke zneužití firemních razítek a dokladů. Teprve na policii v roce 2015 se dozvěděl o fakturách, které mu byly doručeny na ulici Kamenná, v té době již měl sídlo na ulici Cejl. Vyšetřovatel mu ukazoval i oznamovací dopis od Raiffeisenbank, z banky ho nikdo nekontaktoval, i když měl u ní osobní účet a banka měla na něho telefon a kontakt do trvalého bydliště. Jména K., M., B., mu nic neříkají. V rámci call centra obžalovaný nic nedělal, z práce, kterou call centrum vykonalo v rámci aukcí energií, dostával provizi na základě faktury, byl mezi nimi smluvní vztah postavený na správě obchodní sítě a provizích, které mezi sebou měli. Provize se odvíjela od počtu získaných zákazníků, marže a poměru marže. Vznikala na základě reportu od třetích stran, kterým se dodávali zákazníci. Obecně mezi nimi fungovala fakturace delší dobu. Osobně faktury od XXXXX nepřebíral. Neví, jestli faktura na částku 635 976 Kč se splatností 31. 10. a faktura na částku 573 359 Kč se splatností 4. 12. jsou provize, řešila to jeho účetní paní C.. Když XXXXX fakturovala aukci energií, byly v tom zahrnuty obchodní aktivity a kurýrní služby. Společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXXXXXXXXX nezná, XXXXX mu nic neříká. Společnost XXXXX byla firma pana S., nevzpomíná si, zda s touto společností jednaly někdy jeho korporace. XXXXX byla jedna z doporučených firem od obžalovaného, se kterou mohl obchodovat. S nikým v ní nejednal. Obchod s měděnými katodami proběhl z iniciativy obžalovaného, který mu řekl, aby zboží odběrateli dodal a vyfakturoval. O zbytku obchodu nic neví, plnou moc obžalovanému neudělil, v té době mu důvěřoval. K předložené faktuře na č. l. 293 uvedl, že to jsou katody, se kterými přišel obžalovaný, proběhly dva obchody. Faktury vystavené XXXXX asi viděl, neví, zda je na faktuře jejich grafika. Má za to, že v roce 2014 už obchod neprobíhal, poslední věci byly koncem roku 2013. Nedokáže se vyjádřit, zda faktura byla zahrnuta do účetnictví jeho společnosti. K předložené faktuře na č. l. 290 uvedl, že se k ní už vyjadřoval, částka vznikla jako provize v rámci call centra, kdy navolávali klienty na získání energetické služby. K předložené faktuře na č. l. 289 uvedl, že společnost XXXXX s. r. o. mu nic neříká, nikdy její název neslyšel, netuší, kdo dělal obchod. Obchodní podíl prodával na základě smlouvy, nevzpomíná si, zda bylo uděláno jeho ohodnocení. Nabyvatelem byl bratr jeho obchodního partnera. Všechno bylo

z jeho strany zaplacen. O závazku za bankou se dozvěděl až od policie v roce 2015. Účetnictví předával ve fyzické i v elektronické podobě. Nedokáže odpovědět, zda dával mzdové, sociální listy zaměstnanců do archivu, vše dělala účetní. Nepamatuje si, zda měl nějakou smlouvu o výkonu funkce jednatele, ani jaké měl příjmy v roce 2013. Daňové přiznání podával jako OSVČ a jako společnost. Nedokáže odpovědět, kdo byl správce daně, řešila to za něho účetní. Nepamatuje si, jakou částku si z provizí rozděloval. V roce 2013 a následujících si žádnou nemovitost nepořizoval.

25. Svědkyňě S.C. vypověděla, že pro firmy XXXXX a XXXXX pana Ž. dělala účetnictví jako OSVČ. Předmětem podnikání bylo v převážné většině call centrum, navolávání lidí ohledně energií, ohledně zdravotních pojišťoven a zboží. S obžalovaným obchodovaly firmy i s kovy. Zaměstnanci byli na hlavní pracovní poměr i na dohodu, bylo jich velké množství. Na obžalovaného dostala kontakt od pana Ž., volala mu dvakrát či třikrát, když potřebovala vyřešit účetní věci, dostala od něho kontakt na jeho účetní paní H., s kterou řešila nesrovnalosti ohledně faktur. Vyměnily si spolu několik e-mailů, daly do souladu účetnictví, protože jak na jedné, tak na druhé straně byly neuhrazené faktury. Nesrovnalosti spočívaly v tom, že každá z nich dávala úhrady na jiné faktury. Paní H. dávala úhrady na faktury daného roku, ona dávala úhrady na staré faktury. Nakonec se v částkách shodly, nějaké úhrady byly dělány hotově. Pro daňovou poradkyni potřebovaly mít v souladu potvrzení o počtu faktur a výši částky. Pan Ž. se s obžalovaným znal, setkávali se. Objem obchodů byl dost velký, některé faktury byly na částky 3 – 4 miliony, má za to, že se týkaly hutního materiálu. Za služby atd. byly také vyšší částky, ve statisících, něco mohlo být i přes milion. Faktury neplatila, jako externí zaměstnanec neměla přístup k penězům. Pokladnu i banku si zpracovával sám pan Ž.. Faktury byly převážně hrazeny přes banku, pár faktur bylo hrazeno i hotově, ale po menších částkách, max. 250 tisíc. Při prodeji firem pana Ž. mu dělala mimořádnou účetní závěrku, bylo to kolem poloviny roku 2014. Ekonomická situace firem byla dobrá, proto se divila, proč je prodává. Pan Ž. jí řekl, že se velice zklamal kvůli obžalovanému, že došlo k nějakému podvodu, svědkyně neví, k jakému. Ví, že se tam vracely faktury, nebylo na ně plnění. Ohledně některých faktur volala obžalovanému. Do telefonu byl velice nepřijemný, sprostý, řekl, že s ní nebude komunikovat. Víckrát se nebavili. Účetní H. tam už tehdy nebyla. Neví, na koho byly firmy pana Ž. převedeny, komplet celé účetnictví vzal do Prahy. Bylo to několik krabic se zpracovanými doklady a seznamy. Pro pana Ž. pracovala od vzniku firem až do jejich prodeje. Jméno S. jí nic neříká, má za to, že s ním nejednala.

26. Svěděk P.Š. využil práva nevypovídat z důvodu, že by si mohl způsobit trestní stíhání. Obžalovaného viděl jednou. Neví, co se stalo s firmou XXXXX, informace o firmě byly zneužity.

27. Svěděk I.B. využil v hlavním líčení práva nevypovídat se zdůvodněním, že majitelka firmy, která byla použita na daný podvod, je jeho nevlastní dcera. Následně byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení (§ 211 odst. 4 trestního řádu), kdy uvedl, že v letech 2013 a 2014 byl spolupracovníkem firmy XXXXX Zastřešoval svým vzděláním živnost zámečnictví a získával pro firmu obchody, nikdy ji však nezastupoval ani neřídil, jednatelkou je zde jeho nevlastní dcera. V minulosti ho jednou kontaktoval obžalovaný, který mu nabídl spolupráci týkající se fiktivního obchodu se společností XXXXX. Společnost XXXXX, měla vystavit fiktivní fakturu na nějaký materiál, kterou měla banka proplatit, s tím, že za to dostanou 10% celkové uhrazené částky. Zamítl to, protože šlo evidentně o podvod. Společnost XXXXX, v letech 2013 a 2014 společnosti XXXXX nehradila žádné platby. Má za to, že faktura č. XXXXX, která byla společností XXXXX vystavena dne 18. 12. 2013, nebyla evidována v účetnictví firmy XXXXX Podpis na dodacím listu k faktuře není jeho, nemá a neměl podpisová práva. Ze strany banky

Raiffeisenbank byli vyrozuměni, že mají fakturu uhradit. Podpis na smlouvě o půjčce ze dne 19. 1. 2014 na částku 450 000 Kč mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, není jeho, i když se ho někdo snažil napodobit. Danou smlouvu neuzavíral, peníze firma neobdržela.

28. Svědék M.B., jehož výpověď byla u soudu čtena, uvedl, že koncem roku 2014 začal pracovat pro S. ve firmě XXXXX. Podle dohody měl vykonávat administrativní práce, reálně vykonával práci údržbáře. Chodil do firmy dle potřeby, dvakrát či třikrát za měsíc, někdy vůbec. Vzpomíná si, že tam byl ještě nějaký pán na pozici sekretáře, o dalších osobách neví. Odměnu za práci posílal S. jeho insolvenčnímu správci. V roce 2018 uzavřel s S. ještě jednu dohodu, ta však nebyla naplněna, práci už nevykonával.
29. Svědék J.K., jehož výpověď byla u soudu čtena, uvedl, že měl v období od ledna 2013 do února 2014 vykonávat práci obchodního zástupce pro firmu XXXXX S., fyzicky však do dané práce nenastoupil, neboť byl po celou dobu trvání pracovní smlouvy, uzavřené na dobu určitou, v pracovní neschopnosti.
30. Svědčyně D.S.M., jejíž výpověď byla u soudu čtena, uvedla, že do listopadu 2011 byla jednatelkou společnosti XXXXX O obchodování se společnostmi XXXXX nic neví, účetnictví bylo zřejmě odevzdáno přes paní Š. jejímu tehdejšímu manželovi, na kterého byl převeden obchodní podíl.
31. Svědčyně V.Z., jejíž výpověď byla u soudu čtena, uvedla, že od března 2009 pracuje v Raiffeisenbank jako specialista faktoringu. Do bankovního systému zadává údaje ze smlouvy s novým klientem, která se uzavře a zpracovává elektronické postoupení, jehož obsahem jsou faktury, které klient postupuje a banka je odkupuje. Dále klient zasílá tzv. dílčí faktoringové smlouvy, což je papírový záznam o elektronickém postoupení. Někdy si banka může k postoupení vyžádat i faktury a dodací listy. Obchod se společnostmi XXXXX byl uzavřen někdy koncem roku 2010, postupovali elektronicky a zároveň zasílali dílčí faktoringové smlouvy. Ze začátku je podepisoval obžalovaný, poté na základě plné moci účetní, paní H.. U této společnosti se žádaly faktury a dodací listy potvrzené odběratelem. Počátkem roku 2014 se ozval nějaký odběratel společnosti, že nemá v evidenci fakturu, která byla předmětem faktoringu. Poté se to řešilo s oddělením Compliance, které označilo společnost XXXXX jako potenciálně nebezpečnou pro další obchod. Poté si to převzalo oddělení workout řešící situaci s problémovými klienty.
32. Ve věci byly provedeny listinné důkazy, z nichž soud zjistil následující. Rámcová smlouva na úvěrové bankovní produkty reg. č. XXXXX byla uzavřena mezi Raiffeisenbank a. s., a společností XXXXX, zastoupenou obžalovaným dne 16. 1. 2013. V ustanovení čl. I., bod 1. je uvedeno, že banka poskytne v souladu s podmínkami této smlouvy klientovi úvěrový rámec do maximální celkové výše 17 000 000 Kč. Dle ustanovení čl. II., bod 1. je klient povinen použít úvěrový rámec poskytnutý podle dané smlouvy výhradně k financování svých provozních potřeb, tj. za účelem vyrovnání dočasného nedostatku disponibilních prostředků v souvislosti s během lhůt splatností příslušných faktur. Ustanovení čl. III, bod 2. stanovuje lhůtu pro čerpání úvěru do 20. 12. 2013. V čl. IV. smlouvy jsou uvedeny podmínky čerpání bankovních produktů, v jejichž rámci je v bodě 1. písm. g) odkazováno na smlouvu o zřízení zástavního práva k pohledávkám uzavřenou mezi klientem a bankou a v bodě 3. jsou uvedeny konkrétní odběratelské společnosti, u nichž mohou být pohledávky z obchodního styku úvěrem podle dané smlouvy financovány (č.l. 10-16). Z Dodatku č. 1 k Rámcové smlouvě na úvěrové bankovní produkty viz výše, uzavřeného dne 10. 6. 2013, vyplývá, že v čl. I., bodě 1. došlo ke změně čl. IX., odst. 2, písm. k) původní smlouvy tak, že se klient zavázal do 30. 9. 2013 zajistit

zápis do katastru nemovitostí objektu umístěného na pozemku p.č. 739/2 a do 30 dnů po provedení zápisu uzavřít aktualizovanou smlouvu o zřízení zástavního práva k dané nemovitosti (č.l. 17-18). Dodatkem č. 2 k Rámcové smlouvě na úvěrové bankovní produkty viz výše, uzavřeným dne 16. 12. 2013 byla v čl. I., bodě 1. změněna lhůta pro čerpání úvěru, nově končící 20. 6. 2014 (č.l. 19-20). Smlouvou o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. XXXXX uzavřenou mezi Raiffeisenbank a. s., jako zástavním věřitelem a XXXXX, jako zástavcem dne 16. 1. 2013 bylo zřízeno zástavní právo k peněžitém pohledávkám z obchodního styku za obchodními partnery specifikovanými v Rámcové smlouvě na úvěrové bankovní produkty viz výše (č.l. 22-26). Nabídky zastavení pohledávek datované 20. 2. 2014 a 20. 3. 2014, které obžalovaný adresoval Raiffeisenbank a. s., obsahují seznamy pohledávek nabízených k zastavení, ve kterých figurují pohledávky z obchodního styku se společnostmi XXXXX, a XXXXX, uvedené v obžalobě (č.l. 29-31, 37-39, 294-295). Faktury k pěti pohledávkám z uvedených seznamů (č. 1131007, 1131008, 1131013, 5140010 a 5140011) dokládají, o jaké zboží se jednalo (č.l. 32-36, 293, 300). Prostřednictvím Oznámení o existenci zástavního práva ze dne 23. 4. 2014 měly být společnosti XXXXX a XXXXX, Raiffeisenbank a. s., informovány o tom, u kterých pohledávek došlo k zastavení a na jaký účet má být plněno (č.l. 40-41, 44-45, 897-898, 901-902). Z poštovních dodejek však bylo zjištěno, že v případě obou společností šlo o adresáty na uvedených adresách neznámé (č.l. 42-43, 46-47, 899-900, 903-904).

33. Smlouva o budoucím postupování pohledávek č. XXXXX byla uzavřena mezi Raiffeisenbank a. s., a společností XXXXX, zastoupenou obžalovaným dne 19. 11. 2010. Z ustanovení 1.1. vyplývá, že jejím předmětem je úplatné postupování pohledávek klienta za jeho odběrateli na banku za podmínek uvedených v této smlouvě. Dle ustanovení 2.1. činí maximální splatnost postupovaných pohledávek 90 dnů. Limit poskytnutých záloh je dle ustanovení 2.3. stanoven ve výši 15 000 000 Kč a respektní doba činí dle ustanovení 2.4. 60 kalendářních dnů. Platby z dané smlouvy má banka dle ustanovení 2.5. poukazovat na u ní vedené účty v CZK a EUR (č.l. 162-163, 915-916). Přílohu č. 1 uvedené smlouvy tvoří seznam odběratelů s uvedením úvěrového limitu a limitu poskytnutých záloh (č.l. 164, 171, 177-178, 180, 184vv-185, 917, 934, 940-941, 943, 947vv-948). Z Dodatků č. 1 - 8 plyne, že docházelo ke změnám limitu poskytnutých záloh, úrokové sazby a doby uzavření smlouvy a rovněž bylo nově zařazeno pojištění pohledávek (č.l. 170-176, 179, 184, 933, 935-939, 937, 944-947). V seznamu č. 28 ze dne 17. 12. 2013 figurují všichni odběratelé uvedení v obžalobě s výjimkou XXXXX (č.l. 184vv-185, 947vv-948). Obchodní podmínky Raiffeisenbank a. s., specifikují jednotlivé kroky při postupování pohledávek (č.l. 919-932). Přílohy č. 3 k Faktoringové smlouvě č. XXXXX, které společnost XXXXX, předložila Raiffeisenbank a. s., ve dnech 10. 10. 2013 a 18. 10. 2013, obsahovaly seznamy pohledávek nabízených k postoupení č. 201 a 204, kdy v těchto figurují pohledávky za společností XXXXX (č.l. 48, 57). K daným pohledávkám byly doloženy faktury a dodací listy (č.l. 49-56, 58-63). Přílohy č. 3 k Faktoringové smlouvě č. XXXXX, které společnost XXXXX předložila bance Raiffeisenbank a. s., ve dnech 12. 11. 2013 a 25. 11. 2013, obsahovaly seznamy pohledávek nabízených k postoupení č. 206 a 210, kdy v těchto figurují pohledávky za společností XXXXX (č.l. 77, 84). K daným pohledávkám byly doloženy faktury a dodací listy (č.l. 78-83, 85-88). Příloha č. 3 k Faktoringové smlouvě č. XXXXX, kterou společnost XXXXX, předložila Raiffeisenbank a. s., dne 31. 10. 2010, obsahovala seznam pohledávek nabízených k postoupení č. 205, kdy v tomto figurují pohledávky za společností XXXXX (č.l. 95). K daným pohledávkám byly doloženy faktury a dodací listy (č.l. 96-107). Příloha č. 3 k Faktoringové smlouvě č. XXXXX, kterou společnost XXXXX, předložila Raiffeisenbank a. s., dne 18. 12. 2013, obsahovala seznam pohledávek nabízených k postoupení č. 214, kdy v tomto figurují pohledávky za společnostmi XXXXX, a XXXXX (č.l. 108). K daným pohledávkám byly doloženy faktury a dodací listy (č.l. 109-124). Příloha č. 3 k Faktoringové smlouvě č. XXXXX, kterou společnost XXXXX, předložila Raiffeisenbank a.

- s., dne 4. 4. 2014, obsahovala seznam pohledávek nabízených k postoupení č. 219, který obsahuje pohledávku uvedenou v obžalobě za společností XXXXX (č.l. 125). K dané pohledávce byla doložena faktura a dodací list (č.l. 126-127, 282-283). Příloha č. 3 k Faktoringové smlouvě č. XXXXX, kterou společnost XXXXX, předložila Raiffeisenbank a. s., dne 9. 1. 2014, obsahovala seznam pohledávek nabízených k postoupení č. 216, který obsahuje pohledávku uvedenou v obžalobě za společností XXXXX (č.l. 129). K dané pohledávce byla doložena faktura a dodací list (č.l. 130-132). Příloha č. 3 k Faktoringové smlouvě č. XXXXX, kterou společnost XXXXX, předložila Raiffeisenbank a. s., dne 3. 1. 2014, obsahovala seznam pohledávek nabízených k postoupení č. 215, který obsahuje pohledávku za společností XXXXX (č.l. 133). K dané pohledávce byla doložena faktura a dodací list (č.l. 134-135). Příloha č. 3 k Faktoringové smlouvě č. XXXXX, kterou společnost XXXXX, předložila Raiffeisenbank a. s., dne 18. 12. 2013, obsahovala seznam pohledávek nabízených k postoupení č. 213, který obsahuje pohledávku za společností XXXXX (č.l. 143). K dané pohledávce byla doložena faktura a dodací list (č.l. 150-151).
34. E-mailem ze dne 2. 4. 2014 potvrdil tehdejší jednatel společnosti XXXXX, J. Š. D. u M., že mu byl materiál z předmětné faktury dodán a že rovněž potvrzoval dodací list (č.l. 128). Z dokumentace společnosti XXXXX, (faktura, dodací list, odsouhlasení závazků) plyne převod zboží, které jí bylo dodáno společností XXXXX, na společnost XXXXX (č.l. 140-142). E-mailem ze dne 17. 10. 2013 bez doložených příloh měl zaslat P. Š. společnosti XXXXX podklady k vyplacení faktoringu (č.l. 214). Deník neuhrazených přijatých faktur 2013 obsahuje ke společnosti XXXXX, s. r. o., faktury uvedené v obžalobě č. 1131007, 1131010, 1131012, 1131013 a 5130069 (č.l. 216, 286, 1707) a ke společnosti XXXXX, faktury uvedené v obžalobě č. 1131008, 1131009 a 1131011 (č.l. 296). Smlouvami o půjčkách uzavřenými dne 10. 10. 2013 a 19. 1. 2014 jsou dokumentovány půjčky, které společnost XXXXX, poskytla společností XXXXX, a XXXXX (č.l. 217-219). Ve výpisech z knihy analytické evidence společnosti XXXXX, jsou uvedeny některé fakturace, které jsou předmětem obžaloby, specifikované daty a prodaným zbožím (č.l. 241-242, 259, 270, 284-286, 294-296, 301-302, 1687). Z faktur a dodacích listů vyplývají různé obchodní případy mezi XXXXX, a společnostmi uvedenými v obžalobě (č.l. 243-253, 260-263, 271-278, 282-283, 287, 290, 293, 298, 300, 1690-1693, 1800-1801). E-mailová komunikace týkající se fakturování dokládá zejména komunikaci mezi účetními, párování faktur apod. (č.l. 213, 254-258, 264-269, 279-281, 303-309, 1700-1701, 1704-1706, 1708, 1798-1799, 1802, 1804-1806, 1811-1812, 1814-1824, 1839-1840, 1842-1865). Smlouvou o vzájemné spolupráci ze dne 26. 3. 2010 byl založen výkon spolupráce spočívající ve zprostředkování obchodu a služeb a poradenské a konzultační činnosti, zpracování odborných studií a posudků a poskytování dalších služeb souvisejících s předmětem dané smlouvy, mezi společnostmi XXXXX, a J.Č. (č.l. 408-410). Faktury vystavené Č. společností XXXXX, v průběhu let 2013 až 2017 z titulu poradenské a konzultační činnosti dokumentují tuto spolupráci (č.l. 372-377, 379-384, 386-391, 393-399, 401-406).
35. Z korespondence společnosti XXXXX vyplývá, že se uvedená společnost ohrazovala proti vystavení faktur a povinnosti plnění z nich s tím, že žádné obchody se společností XXXXX, neproběhly (č.l. 487-492). Přípis Raiffeisenbank a. s., ze dne 4. 4. 2014 adresovaný společnosti XXXXX, dokumentuje zpětné postoupení pohledávek (č.l. 493-494). Vzor razítka společnosti XXXXX, dokládá jeho autentickou podobu (č.l. 535). Notářský zápis NZ 74/2014 sepsaný dne 20. 1. 2014 a smlouva o převodu obchodního podílu uzavřená téhož dne dokumentují převod obchodního podílu M.S. jako jediného společníka společnosti XXXXX, na P.B. s tím, že novou jednatelkou byla jmenována K.F.(č.l. 587-590). Opisem z evidence Rejstříku trestů bylo zjištěno, že J.Š.(jednatel společnosti XXXXX) zde má celkem třináct záznamů za různorodou trestnou činnost zahrnující mimo jiné i pojistný podvod podle § 210 odst. 1 písm. a), c), odst. 4 trestního

zákoníku (č.l. 652-653). V oznámení dlužníkovi o postoupení pohledávky sepsaným dne 23. 5. 2014 obžalovaným, adresovaném společnosti XXXXX, a opatřeném ověřovací doložkou pro legalizaci, je uvedeno, že sjednaná kupní cena byla k tomuto dni zaplácena částečně, a sice ve výši 70 000 Eur (č.l. 664-665, 1126). Faktury přijaté odběratelem XXXXX, od dodavatele XXXXX spol. vystavené 19. 12. 2013 a opatřené variabilním symbolem XXXXX dokumentují obchod s položkou XXXXX v eurech i českých korunách (č.l. 670-671, 1123, 1127). Oznámení dlužníkovi o postoupení pohledávky datované dnem 7. 6. 2014, podepsané K.P. a opatřené ověřovací doložkou, obsahuje informaci, že na něj byla smlouvou ze dne 19. 5. 2014 postoupena pohledávka z faktury č. XXXXX. Je zde rovněž uvedeno, že sjednaná kupní cena byla k tomuto dni zaplácena částečně, a sice ve výši 70 000 Eur (č.l. 1126 rub). Úředně ověřené Kupní smlouvy o převodu podílu ve společnostech XXXXX, a XXXXX, ze dne 18. 6. 2014 dokládají převod příslušných podílů z R.Ž. na J.B.(č.l. 709-712). Rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 3. 8. 2017 sp. zn. P 144/2015 byla K.F.na dobu tří let omezena ve svéprávnosti mimo jiné v souvislosti s uzavíráním smluv a výkonem práv spojených s účastí v právnické osobě (č.l. 739-742).

36. Příloha č. 2 k factoringové smlouvě č. XXXXX obsahuje pokyny k plnění závazků zaslané společností XXXXX spol. s r. o., odběratelským společností (č.l. 869-870, 872, 874, 878, 880, 882, 884). Korespondence Raiffeisenbank a. s., určená obchodním partnerům společnosti XXXXX, obsahuje pokyny k plnění závazků, žádosti o kontrolu postoupených pohledávek a dotazy na předpokládaný termín úhrady pohledávek (č.l. 871, 873, 875-876, 879, 881, 883, 885, 886-896). Na základě smlouvy o postoupení pohledávek XXXXX/XXXXX/ uzavřené dne 16. 8. 2017 postoupila společnost Raiffeisenbank a. s., svou pohledávku za specifikovanými subjekty na společnost XXXXX (č.l. 906-911, 974-979). Informace o společnosti XXXXX, jsou uvedeny ve výpise z obchodního rejstříku (č.l. 959-960). Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 21.8.2017 postoupila společnost XXXXX výše uvedenou pohledávku společnosti XXXXX (č.l. 980-985). Informace o společnosti XXXXX, jsou uvedeny ve výpise z obchodního rejstříku (č.l. 999-1000).
37. Smlouva o revolvingovém úvěru reg. číslo XXXXX/XXXXX byla uzavřena mezi Raiffeisenbank a. s., a společností XXXXX, zastoupenou obžalovaným dne 9. 1. 2013. Dle čl. I., bod 1. se banka zavázala poskytnout v souladu s podmínkami této smlouvy klientovi revolvingový úvěr do maximální celkové výše 5 000 000 Kč. Dle čl. III., bod 2. byl konec lhůty k čerpání stanoven na 20. 12. 2013 (č.l. 970-973). Dokumentací z insolvenčního rejstříku bylo zjištěno, že přihlášku pohledávky dlužníka XXXXX, podala věřitelská společnost Raiffeisenbank a. s. (č.l. 986-992). Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2017 č.j. KSBP 45 INS 7759/2015-P43-6 bylo vyhověno návrhu věřitele Raiffeisenbank a. s., aby do insolvenčního řízení na jeho místo vstoupil nabyvatel pohledávky, společnost XXXXX s. r. o. (č.l. 994). Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 25.4. 2018 č.j. KSBP 45 INS 7759/2015-P43-8 bylo vyhověno návrhu věřitele XXXXX s. r. o., aby do insolvenčního řízení na jeho místo vstoupil nabyvatel pohledávky, společnost XXXXX (č.l. 995). Výpisy z Obchodního rejstříku Slovenské republiky obsahují informace o společnosti XXXXX a její nástupnické společnosti XXXXX(č.l. 1001-1005). Prostřednictvím výpisů z obchodního rejstříku a Sbírký listin byly zjištěny informace o společnostech XXXXX (č.l. 1007-1015), XXXXX (č.l. 1024-1032), XXXXX (č.l. 1036-1041), XXXXX (č.l. 1047-1048), XXXXX (č.l. 1052-1059), XXXXX (č.l. 1067-1091), XXXXX (č.l. 1104-1111), XXXXX (č.l. 1128-1142), XXXXX (č.l. 1160-1169) a XXXXX (č.l. 1186-1198). Ze sdělení společnosti XXXXX, datovaného dnem 6. 11. 2015 a doplněného fakturami, plyne, že společnost neeviduje žádné nesplacené faktury vystavené nebo postoupené společností XXXXX, v roce 2013 či 2014 (č.l. 1061-1062). Výpisem z obchodního rejstříku podle fyzických osob v angažmá bylo zjištěno, že jednatelkou společnosti XXXXX je

- P. P. (č.l. 1095). Ve výpisu z účtu společnosti XXXXX, byly nalezeny platby od společnosti XXXXX (č.l. 1100-1103). Ze zprávy Ministerstva vnitra Slovenské republiky plyne, že osoba V.S., který se stal jednatelem společnosti XXXXX, je osobou bez domova (č.l. 1120). Z informací poskytnutých bankovními ústavami (výpisy z účtu, sdělení) vztahujících se ke společnostem XXXXX, a XXXXX, nebyl zjištěn platební styk se společností XXXXX, vztahující se k fakturám uvedeným v obžalobě (č.l. 1146-1147, 1153-1159, 1178-1179, 1181-1185). Z e-mailu ze dne 25. 11. 2013 se podává, že účetní společnosti XXXXX H. zaslala D.M. v příloze scany postoupených faktur č. 6130170 a 6130171 vystavených společností XXXXX, a dodacích listů (č.l. 1689-1693). Saldokonto nevyrovnané položky – podrobný výpis podle firem obsahuje ke společnosti XXXXX, faktury uvedené v obžalobě č. 1131008, 1131009, 1131011 a 5140002 (č.l. 1694-1695) a ke společnosti XXXXX, faktury uvedené v obžalobě č. 1130962, 1131007, 1131010, 1131012, 1131013 a 5130069 (č.l. 284-285, 294-295, 1696-1697). V záznamech z deníku všech přijatých faktur 2013 figurují faktury vystavené dodavatelem XXXXX, odběratelům XXXXX, a XXXXX (č.l. 1709-1710). Z výkazů zisku a ztráty byly zjištěny výnosy a náklady společnosti XXXXX, ke dni 31. 12. 2013 (č.l. 1724-1725) a ke dni 31. 3. 2014 (č.l. 1730-1731). Prostřednictvím rozvah byly doloženy informace o majetku společnosti XXXXX, ke dni 31. 12. 2013 (č.l. 1726-1729) a ke dni 31. 3. 2014 (č.l. 1732-1735).
38. Dále bylo zjištěno, že proti obžalovanému je vedeno dalších pět trestních řízení (č.l. 1666). Dále bylo zjištěno, že proti svědkovi M.S. je vedeno několik trestních řízení (č.l. 1797). Usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 3. 3. 2020 č.j. NCOZ-10009-803/TC-2017-417705-C-F, které vydala Policie ČR, Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV, expozitura Ostrava, směřuje proti M.S., J.Č. a dalším osobám, přičemž je vedeno jednak pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, a jednak pro zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1 trestního zákoníku (č.l. 1875-1927).
39. Obžalovaný dále předložil Mezinárodní nákladní listy (tzv. CMR listy) č. 1830031-1830045, č. 180052-180053, č. 180055-180058 a č. 180061-180062 vztahující se k přepravě zboží od odesílatele XXXXX, k příjemcům XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, a XXXXX, prostřednictvím dopravce XXXXX. Obsahují datum převzetí zboží, specifikaci zboží a poznámku, že je k nim připojena faktura (č.l. 1961-1983, 2003). Ve fakturách vystavených v období 1. 10. 2013 až 17. 1. 2014 dodavatelem přepravy XXXXX, odběrateli XXXXX, je specifikováno přepravované zboží a společnost, u které proběhla vykládka (č.l. 1984-2002, 2004).
40. Dále byly k důkazu provedeny listiny z finančního šetření k bankovním účtům, nemovitému majetku a movitému majetku obžalovaného (č.l. 1404-1416) u subjektů: Česká spořitelna a. s. (č.l. 1489-1491), UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a. s. (č.l. 1499-1501) a Komerční banka (č.l. 1502-1503). Mimořádný výpis Raiffeisenbank a. s., dokumentuje pohyby na účtu č. XXXXX vedeném pro společnost XXXXX (č.l. 1427-1446). Souhrnný výpis pohybů na účtu č. 1024014743 Raiffeisenbank a. s., vedeném pro společnost XXXXX, obsahuje údaje o zálohách, které v rámci faktoringu banka společností vyplatila (č.l. 1447-1465). Na souhrnném výpisu pohybů na účtu č. XXXXX Raiffeisenbank a. s., vedeném pro společnost XXXXX, jsou rovněž uvedeny zálohy poskytnuté v rámci faktoringu bankou (č.l. 1466-1469).
41. Na základě výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, má soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil skutku způsobem a v rozsahu tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, kdy soud své skutkové závěry opřel především o výpovědi svědků. V tomto ohledu soud důkladně posuzoval věrohodnost svědků podávajících konkrétní

výpověď ve vztahu k výpovědi obžalovaného, resp. k jeho vyjádření ke konkrétním výpovědím, kdy soud postupoval obzvláště pečlivě a obezřetně při hodnocení těchto výpovědí a z nich vyvozovaných skutkových závěrů, a to za přísného respektování principu presumpce nevinny. Soud si byl mimo jiné vědom i specifické povahy výpovědí některých svědků, kdy takové výpovědi jsou jediným přímým důkazem, na jehož základě má být prokázána vina či specifikován rozsah zavinění obžalovaného (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 22. 6. 2016 sp. zn. I. ÚS 520/16).

42. Obžalovaný svoji obhajobu postavil na rozporování výpovědí svědků a předložení dalších listinných důkazů (faktur, e-mailové komunikace, CMR listů aj.). K výpovědím konkrétních svědků uvedl následující:

K výpovědi J.Š. uvedl, že se distancuje od toho, že by vystavoval nějaké faktury. Veškeré faktury a dodací listy chodily z adresy XXXXX Chodily orazítkované, podepsané, neví, zda je podepisoval pan Š., nebo C.. Přístup do adresy XXXXX neměl, neví, co je VPN. Poslední dodávky zinku vozili z Polska. Materiál se dovezl do Ostravy, tam se zkontroloval, on poslal na e-mail společnosti XXXXX certifikát, požádal pana Š. o potvrzení přijetí zboží pro pana M., které bylo z jeho e-mailové adresy odesláno. K zinku má i nákupní fakturu. Neví, kam zboží putovalo dál. K výpovědi M.T. uvedl, že firma XXXXX měla v roce 2012 obrát přibližně 11 milionů a ztrátu přes 800 000 Kč, to byl důvod, proč ho pan T. zkontaktoval a požádal ho, aby nastartovali nějaký obchod, že se mu příliš nevede, že byl ve výkonu trestu. Pro T. v období únor – duben 2013 pracoval pan P. na dohodu o provedení práce jako organizátor obchodu. Rozešli se ve zlém, P. si stěžoval, že nedostal ani zaplacení. Firma XXXXX zaplatila firmě XXXXX přibližně 80 000 eur. Paní S. mu sdělila, že 10 000 nutně potřebují na provoz, protože jsou totálně bez peněz, a 70 000 že odešlo na banku. Žádnou hotovost nepřebíral. Kvůli řešení zpětné cese se sešel s panem T. a jeho právníkem. Mezitím mu banka oznámila, že si bere zpětné cese zpátky a bude si všechny pohledávky vymáhat. Neví, kdy proběhl výběr 70 000 Euro z banky, on žádné peníze nedostal. K výpovědi P.B. uvedl, že v bance neexistuje minimálně do konce února, spíš do konce března, jediný záznam od společností, které se řeší u soudu, že by rozporovaly dodání materiálu. Bance doložil i faktury za dopravu a CMR listy, kde jsou uvedeni zákazníci. Protože se jednalo o prvoodběratele, banka první dodávky kontrolovala. Problém vznikl v okamžiku, kdy se psychicky složil. Tehdy došlo v podstatě u všech těch společností k převodu na nové jednatelé, kteří jsou buď zahraniční, nebo jsou různě bydlící na zvláštních adresách. Jednatel XXXXX to udělal v době, kdy naběhla splatnost faktur. Firmu v podstatě zrušil, ale na začátku potvrdil, že zboží obdržel, a ještě od něj dostal půjčku. K výpovědi O.L. uvedl, že pan K. odmítl převzít materiál, reklamoval ho. On mu zapůjčil 40 000 EUR, které nikdy nebyly vráceny. Slíbil, že vypořádá pana L., což neučinil. S panem Š., který chtěl materiál fyzicky v Ostravě vidět, proběhl jeden obchod, který byl bance zaplacený, materiál byl vypořádán. Panu K. poslala společnost ILD, s níž měl on obchodní vztahy, přibližně 40 000 EUR s tím, že udělají trojzápočet. K. měl uhradit bance. Dopadlo to tak, že K. poslal zpátky asi 25 000 EUR, těch 15 000 si ponechal, absolutně bez jakéhokoliv vysvětlení, že prostě peníze potřebuje. K. také žádal, aby vypořádá pana L. a. K. půjčce od něho se hlásí, byla na doplacení finančních prostředků za malé dopravní letadlo. K výpovědi E.L. uvedl, že pokud se vystavovala faktura a dodací list, což měla na starosti paní L., podkladem byl certifikát od příslušného materiálu a k tomu vyznačená cena. Všechno to chodilo do e-mailu nezávisle na jeho osobě. Když se dělalo DPH, tak se všichni sešli, udělala se kompletní kontrola, párování faktur, saldokonta po jednotlivých měsících, zkompletovaly se doklady a zařadily se do šanonů, protože každý měsíc, potažmo každé tři měsíce se předkládaly přehledy do banky a průběžně se zasílaly podklady auditorovi. K výpovědi R.a.Ž. uvedl, že jeho XXXXX do call centra byly přibližně 3,6 milionu Kč. Prostřednictvím pana V. dostal zaplacení v několika splátkách asi 2 200 000 Kč, proto hledali cestu, jak to vyřešit. Koncem léta 2013 poslali na účet XXXXX1 619 000 Kč jako

zálohu na dodávku hutního materiálu. Má doklad od paní C., který doložil. Potom probíhal nějaký obchod, katody projely víckrát, dalo by se to dohledat podle pohybů na účtech. Ještě v únoru proběhla od Agentury RZ platba 144 000 Kč na účet XXXXX, je to v e-mailové komunikaci. Saldokonto k 31. 12. 2013 odeslala paní C. paní H., která to odsouhlasila. Aukce energií taky překupovali od dodavatele, měli na tom drobný zisk. Občas proběhly nějaké zápočty, když přišly větší peníze, tak něco započítali, něco dostával touto formou prostřednictvím splátky. K výpovědi J.Č. uvedl, že se společností XXXXX proběhl několikrát obchod v rámci faktoringu, několikrát společnost faktury plně uhradila, což je dokladovatelné. Ohledně faktury na XXXXX S. požádal o dodání dvou ingotů na splatnost, které on nakoupil od XXXXX a musel je obratem zaplatit. Byly složeny ve skladu v Ostravě. Dodávka se uskutečnila, neví, kam poté putovaly. Čekalo se na oznamovací dopis, který zmiňoval pan M., až se S. vrátí z dovolené. Oznamovací dopis a dodací list byl potvrzen v kanceláři S., on tomu byl osobně přítomen. K výpovědi A.M. uvedl, že detaily obchodu (fakturace, váhy, ceny, dodací listy) běžely mimo něj, zaměstnance úkoloval v obecné rovině. Domlouval ceny, přibližně dodávky, zajišťoval odbyt. Když přijelo auto do skladu, paní S. či paní H. dostaly do e-mailu fakturační podklady – certifikát k danému materiálu, příp. fakturu za dopravu. Součástí certifikátu byla poznámka o ceně, nebo byl odkaz na tzv. LME a cena se utvářela podle londýnské burzy. On udělal poznámku, že cena bude londýnská burza ke dni tomu a tomu plus nebo minus nějaké procento. Na základě toho se vystavovaly faktury. Pokud něco chybělo, S. zpravidla požádala dodavatele. V tomto případě tam byl několikrát pan Č., kdy jí chyběl dodací list k faktuře, nebo podepsal dodací listy, které jsou na materiálech, který následně byl zase prodán a byl součástí faktoringového rámce. Fakturace probíhala zpravidla v eurech, někdy v korunách. O tom, zda zboží zůstane na skladě, rozhodoval on. V případě poklesu ceny na burze mohlo být nevýhodné ho v ten moment prodat. K výpovědi M.S. uvedl, že pana S. nikdy z ničeho neobvinil. Obchodovali spolu, považoval ho za důvěryhodného partnera. Z titulu právního vzdělání jim dělal i právní poradenství. Jeho jednání se změnilo ze dne na den, aniž se k tomu nějak vyjádřil. K prodeji společnosti XXXXX byl dotazován přímo bankou. Když S. před pracovníky banky volal, vyjádřil se, že si se svojí firmou může dělat, co chce. Do té doby obchody probíhaly standardním způsobem, firma XXXXX platila na účet faktoringové společnosti veškeré závazky. K výpovědi I.B. uvedl, že pan B. lže, byl u nich ve Vracově několikrát. Podpisy na dodacím listu i na smlouvě o půjčce jsou jeho, podepisoval to přímo před ním. S dcerou pana B. nikdy nejednal, jednal pouze s ním, když přijel se Š., dovezl plnou moc k jednání, která by měla být archivována. K P.Š. uvedl, že ten dostal od XXXXX na účet peníze. Koncem ledna 2014, když se faktury blížily ke splatnosti, Š. firmu zrušil a převedl na bílého koně, vzápětí šla firma do likvidace a Š. přestal komunikovat.

43. K výše uvedenému soud konstatuje, že oproti námitkám obžalovaného z výpovědí jednotlivých svědků soud zjistil následující. Z výpovědi svědkyně H. vyplývá, že za obchod s hutním materiálem odpovídal obžalovaný, někdy doklady podepisovala paní S. (nyní L.). Audity probíhaly, v roce 2014 však auditu přítomna nebyla, v té době již v zaměstnání skončila. Sestavy, které coby účetní řešila s Raiffeisenbank, a. s., souhlasily s jejími účetními sestavami. Myslí si, že společnost XXXXX, uhradila i nějakou zpětnou cesi v minulosti. S výrobou společnost XXXXX (dále jen „společnost“) skončila v roce 2012, pak měli mezinárodní kamionovou dopravu a obchod s hutním materiálem. Z výpovědi svědkyně H. se podává, že tato si koncem roku 2013 uvědomila, že ekonomická situace společnosti je nezvratitelná. Pokud byla společnost Raiffeisenbank, a. s., informována o tom, že třetí subjekty nezaplatily, dávala to vědět obžalovanému. Věděla o XXXXX obžalovaného do callcentra. Jako ekonomický poradce ve společnosti obžalovaného fungoval D., který vypověděl, že společnost obchodovala s hutním materiálem a barevnými kovy, také provozovala kamionovou dopravu. Dle něj byla společnost na konci roku 2013 ještě v plusu, na jaře 2014 se zastavil peněžní tok a nastala druhotná platební

neschopnost. Sortiment hutního materiálu měl na starosti pan L. a obžalovaný do fakturace nezasahoval. Svědek L. dle svých slov seznámil obžalovaného s panem K.B. a K., zná i pana Š. a C. z XXXXX Obchodní spolupráce fungovala zpočátku, obchody pak nedopadly s XXXXX. Svědek odsouhlasil svoji výpověď z přípravného řízení, kdy uvedl, že od pana K. z AK Unit se dozvěděl, že po něm obžalovaný chtěl potvrdit dodací listy, aby získal peníze z banky, ale bez materiálu mu to pan K. nepotvrdil. Obžalovaný toto měl žádat, aby od banky dostal peníze, za které by zboží koupil. Svědkyně L. dle své výpovědi měla na starosti ve společnosti obžalovaného přípravu podkladů pro účetní (faktury, dodací listy). Faktury vystavovala na základě pokynů obžalovaného. Obsahem faktury byla betonářská ocel, katody, železo. Součástí faktury byl i dodací list. Faktury hlavně vystavovala.

44. Svědek K. (XXXXX) popřel, že by razítko jeho firmy na fakturách bylo autentickým razítkem, ohradil se i proti podpisům na fakturách. S faktoringem neměl nic společného, jeho společnost se zabývá stavebnictvím nikoli prodejem svitků. Svědek Š. (XXXXX) vypověděl, že obžalovaný měl přístup k firemní e-mailové adrese, razítku i firemnímu účtu. Počátek spolupráce byl na podzim 2013, obchodovalo se s betonářskou ocelí, byly tam i ingoty a nakupovaly se i katody. Jeho společnost i společnost obžalovaného měly stejné dodavatele, zařizoval to obžalovaný, věci ohledně faktoringu také předával obžalovanému. Pro urychlení si obžalovaný potvrdil sám i dodací listy a faktury. Faktura č. XXXXX je opatřena razítkem, které asi neměl. E-mail s D. M. si vyměnil, obžalovaného s tím seznámil a on mu řekl, aby to potvrdil. Svědek V. (XXXXX) uvedl, že jej jako jednatele dosadil S.O obchodech mezi XXXXX, a jinými firmami nic nevěděl. S obžalovaným se setkal dvakrát v kanceláři S., se kterým obžalovaný něco řešil. Neví, kdo se staral o účetnictví XXXXX, myslí si, že bylo u S.. Na fakturách (č.l. 247 – 248) není jeho podpis. Podepisoval daňová přiznání, měli doplatek, převáděl to S.prostřednictvím internetbankingu. Nemůže vyloučit fiktivnost některých faktur, ale nemá pro to důkaz. S S. se pohádali, z firmy odešel, S. zařídil přepis. Nikdy se nedozvěděl, s čím a s kým XXXXX, obchoduje. Nikdy jej nikdo jako zástupce XXXXX, nekontaktoval, kontakt byl na S.. Žádný dopis od banky nepřevzal. Svědek T. (XXXXX) vypověděl o jednom obchodu se společností obžalovaného, kdy se jednalo o přefakturaci, zboží neviděl. Měl vydělat 100 000 Kč, ale prodělal cca 500 000 Kč, protože společnost, která jim měla fakturovat (XXXXX), zanikla. Když u nich člověk z Raiffeisenbank, řekl jim, že jsou jediná funkční firma (mezi všemi dlužníky). Uhradil 70 000 EUR v hotovosti, má doklad na výběr z banky, tato částka je zahrnuta v účetnictví. Z výpovědi svědka Ž. se podává, s obžalovaným spolupracovali od roku 2012 ohledně prodejních služeb, nábory pojištěnců pro zdravotní pojišťovny, získávání klientů pro energetické společnosti (XXXXX, a XXXXX). Obchody s kovy začaly v půlce roku 2013, kdy obžalovaný chtěl dodat svému obchodnímu partnerovi, mělo to projít přes firmy, vyfakturovalo by se to třetí straně s malou provizí. Mělo se jednat o společnosti XXXXX a XXXXX, zboží nikdy neviděl, zpětnou vazbu od odběratele neměl. Pohledávky mezi společností obžalovaného a Agenturou XXXXX, a XXXXX, se různě započítávaly, jeho účetní paní C. vracela spoustu faktur zpátky. S obžalovaným si půjčovali peníze navzájem, byl to obchodní partner. Až na policii se dozvěděl o fakturách, které byly doručovány na ulici Kamenná v Brně, v té době měl již sídlo na ulici Cejl, z banky ho nikdo nekontaktoval. Neví, které faktury byly provize, to řešila paní účetní. Společnost XXXXX, nezná, neví, kdo dělal obchod. Obchodní podíl prodával na základě smlouvy, nabyvatelem byl bratr jeho obchodního partnera, účetnictví předal. Svědkyně C. potvrdila, že svědek Ž. se s obžalovaným znal, setkávali se. Objem obchodů byl velký, týkal se hutního materiálu, banku i pokladnu si pan Ž. zpracovával sám. Ekonomická situace firem byla dobrá, divila se, proč je v polovině roku 2014 pan Ž. prodává, ten svědkyni řekl, že došlo k nějakému podvodu, že se v obžalovaném zklamal. Svědci Š. (XXXXX) i B. (XXXXX) odmítli vypovídat z důvodu možnosti způsobit si trestní stíhání, v případě svědka B. však byla čtena jeho výpověď (§ 211odst. 4 tr. řádu), kdy uvedl, že byl jednou kontaktován obžalovaným, který

mu nabídl fiktivní obchod se svojí společností. Společnost jeho dcery XXXXX, měla vystavit fiktivní fakturu na nějaký materiál, kterou měla banka proplatit, s tím, že za to dostanou 10 % z celkové uhrazené částky. Ohradil se vůči faktuře č. XXXXX, rozporoval podpisy, stejně tak rozporoval smlouvu o půjčce mezi XXXXX, a XXXXX

45. Svědek Č. je trestně stíhán společně se svědkem S., kdy trestná činnost, která je jim kladena za vinu, souvisí s uplatňováním nároku na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu na základě fiktivních faktur dodavatelů, konkrétně je jim (a dalším osobám) kladeno za vinu spáchání závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Svědek Č. vypověděl, že XXXXX, obchodovala se společností obžalovaného, jednalo se o hutní materiál. O faktoringu nevěděl. Společnost XXXXX, zajišťovala účetní služby společně s XXXXX (majitel S.), XXXXX a XXXXX, které se zabývaly prodejem hutního materiálu. Faktury k potvrzení předával XXXXX nebo některému z dalších jednatelů XXXXX Neví, kde skončilo účetnictví jejich firmy, převzal ho S. Svědkyně K. uvedla, že se s obžalovaným setkala v kanceláři S., její manžel měl pracovat pro XXXXX, ale k naplnění smlouvy nedošlo. Svědek S. v hlavním líčení odmítl vypovídat z důvodu svého aktuálního trestního stíhání. Podle § 211 odst. 4 tr. řádu byla čtena jeho výpověď, kdy uvedl, že se společností obžalovaného jeho společnost XXXXX, jakož i XXXXX, spolupracovaly v oblasti nákupu a prodeje kovu a kovového odpadu. Posléze vznikla mezi těmito společnostmi důvěra, takže neměl důvod kontrolovat dodávky zboží, když navíc měli od zákazníků potvrzení o převzetí zboží. V dokumentaci obchodního případu byla objednávka, zálohová faktura, konečná faktura, CMR list a dále údaje o kvalitě a kvantitě zboží. Pokud byl fyzicky přítomen dodání zboží, potvrdil toto osobně razítkem, pokud přítomen nebyl, dodací listy byly předány obžalovaným. Spolupráce probíhala do roku 2013, pak se dozvěděli, že společnost obžalovaného se netěší finančnímu zdraví. Ve vztahu k XXXXX, bylo realizováno faktoringové postupování pohledávek, u XXXXX, k tomu nikdy nedošlo. Nikdy nebyl kontaktován pracovníky banky. Na listině Příloha č. 3 k faktoringové smlouvě č. XXXXX není jeho podpis ani jejich razítko. Na faktuře č. 6130184 vypadá podpis jako jeho, razítko také vypadá jako jeho firmy, ale podepsat to nemohl, protože byl v tu dobu na Novém Zélandu; vyloučil i pozdější podpis z důvodu ztráty důvěry v obžalovaného. S. uvedl, že jeho společnost XXXXX, vedla účetnictví společnosti XXXXX, neví však, jestli tato společnost obchodovala s hutním materiálem se společností obžalovaného.
46. Ve prospěch obžalovaného vypovídal svědek D., který potvrdil, že od společnosti obžalovaného koupil v roce 2013 dva tahače Scania a následně několik dodávek hliníku na společnost XXXXX, jejímž byl jednatelem. V roce 2013 a 2014 obchodovali s hutním materiálem, přesný počet obchodů mezi jeho firmou a společností obžalovaného neví, mohlo to být do 30 kamionů. Měli samostatný faktoring s ČSOB. Na jaře 2014 se nabídl obžalovanému, že mu pomůže s pohledávkami jeho společnosti za dlužníky, kdy provedli postoupení pohledávek na XXXXX, žádnou z nich ale nevymohl. Pan Š. ho odkázal na nového majitele firmy, další firmy řešil pan K., ten řešil i firmy pana S.. Svědek D. vypověděl k svědku K., že byl přítomen jednání tohoto svědka s obžalovaným ohledně materiálu, kdy mu obžalovaný donesl papíry. Ohledně pohledávky pak se svědkem K. telefonoval, kdy mu tento řekl, že má materiál z větší části neprodaný. Pak svědkovi K. na pokyn obžalovaného zaslal 40 000 EUR, zpátky mu přišlo 24 000 EUR, pak dalších cca 6 000 EUR.
47. O vztahu obžalovaného a jeho společnosti k Raiffeisenbank a. s., vypovíдали svědci K.M. a B.. Svědek K. znal obžalovaného jako klienta banky po dobu asi pěti let, kdy v posledním roce fungování faktoringu byly problémy s úhradou jednotlivých pohledávek postoupených klientem a byly zjištěny nesrovnalosti. Většinou jednal s obžalovaným, který argumentoval a dokládal.

Svědék M. vypovídal jako správce pohledávek na faktoringu, kdy obžalovaného jako klienta znal od roku 2010. Zpočátku byla spolupráce bezproblémová, po určité době (cca 2 roky) se začaly množit tzv. zpětné cese, resp. požadavky na storno faktur, kdy to řešili tím, že obžalovanému přestali dávat financování či snižovali zálohy. Obžalovaný následně žádal o navýšení nových odběratelů, kteří prošli procesem prověření. Reálnost plnění prověřovali tak, že si vyžádali veškeré doklady od odběratele i od klienta a porovnali je, takto postupovali u prvních dvou, tří postoupení. V případě prodlení se upomínky posílali obyčejně poštou. Obžalovaný měl domluvený tzv. regresní faktoring, kdy po uplynutí 60 dnů dělali tzv. zpětné cese, o níž informovali klienta i odběratele. V konečné fázi spolupráce se odběratelé hlásili, že pohledávky nemají anebo je započítávají proti jiným pohledávkám, anebo faktury neviděli. Od března 2014 odběratelé rozporovali dodávky materiálu. Společnost obžalovaného byla předána oddělení vymáhání (workout). Svědek B. si nedokáže vysvětlit, že byly obžalovanému proplaceny faktury ve výši přes 16 mil. Kč.

48. Se zřetelem k výše uvedenému soud konstatuje, že v souvislosti s posuzováním věrohodnosti výpovědí jednotlivých svědků lze shrnout, že v případě svědků Š., B. a S. je třeba na jejich výpovědi nahlížet z pohledu, že tito následně odmítli vypovídat z důvodu možného trestního postihu jejich osoby, což učinil i svědek Š. (opakovaně). Stejně tak výpověď svědka Č. je nepochybně nutné posuzovat pod úhlem jeho současného trestního stíhání. Není ovšem od věci konstatovat, že trestní stíhání svědků S. i Č. je v předmětné souvislosti s nyní projednávanou trestnou činností obžalovaného, byť tyto se nekryjí časově. Soud rovněž přihlédl k tomu, že s osobou svědka S. je provázána činnost společností XXXXX, XXXXX, jakož i XXXXX. Dále je nutné konstatovat, že svědek K. figuruje nejen ve společnosti XXXXX, ale jeho společnost XXXXX, byla společníkem ve společnosti XXXXX, on sám byl i jednatelem této společnosti (do ledna 2012).
49. Dále je nutné konstatovat, že všechny výše jmenované společnosti, vyjma XXXXX, byly převedeny (většinou již v roce 2014) na další osoby, kdy z úředních záznamů založených ve spise a z výpisu z obchodního rejstříku České republiky i Slovenské republiky se podává, že společnosti byly zlikvidovány a jejich jednatele byli osoby nekontaktní, bezdomovci aj. Pokud obžalovaný namítá, že v tomto spatřuje komplot všech zúčastněných na tom, aby jej zničili, potažmo jeho společnost, soud má jeho obhajobu za vyvrácenou. Nebylo zjištěno, že by se všichni zúčastnění mezi sebou znali, i když některé společnosti jsou provázány osobními vztahy, jak je uvedeno výše. Tyto osobní vazby spíše souvisejí s předmětem podnikání shora označených společností, resp. s povahou projednávané trestné činnosti. Soud neshledal důvod, pro který by měly uvedené společnosti (jejich předchozí statutární zástupci) tímto způsobem zničit a zdiskreditovat společnost obžalovaného, jak to tento namítal. Uvedené společnosti nebyly konkurenty společnosti obžalovaného, nebyly zjištěny důvody osobní zášti. Ba naopak bylo zjištěno, že skutečným přefakturováním předmětného zboží mohlo dojít pouze k obohacení těchto společností minimálně o provizi (daňové odvody v této věci řešeny nebyly). A z uvedených obchodů profitovala i společnost obžalovaného, které poškozená Raiffeisenbank a. s., hradila, byť poměrně, předložené faktury. Provázanost některých z výše jmenovaných společností se podává rovněž z informací získaných u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., z nichž vyplývá, že svědek S. měl podpisové právo k účtu společnosti XXXXX, ale také i XXXXX (č.l. 1019). Z výpisu bankovního účtu společnosti XXXXX, se dále podává, že S. převedl na účet společnosti od května do listopadu 2013 statisícové částky, kdy v popisu transakce je uvedeno, že se jedná o splátku půjčky; jsou zde zaznamenány i převody v rádech statisíců i milionu Kč od společnosti XXXXX, XXXXX. (následně pod názvem XXXXX), opět s popisem „vrácení půjčky“ (č.l. 1156 – 1159). Z výpisu z bankovního účtu společnosti XXXXX, je zřejmé, že od července 2013 do června 2014 byly

na účtu společnosti zaznamenány větší pohyby finančních částek pouze dne 15. 8. 2013, kdy od XXXXX, byla převedena částka 716 562 Kč a 903 326 Kč, kdy téhož dne na účet téže společnosti vedené u Raiffeisenbank a. s. (č. ú. XXXXX) bylo poukázáno 600 300 Kč; dne 19. 12. 2013 byla ve prospěch účtu převedena částka 999 000 od XXXXX, (č.l. 1184 – 1185). S touto poslední označenou transakcí nepochybně souvisí i transakce, kdy z účtu společnosti XXXXX, vedeného u Raiffeisenbank (č. ú. XXXXX) byly dne 18. 12. 2013 poukázány na účet XXXXX, částky 495 000 Kč a 505 000 Kč, což bez jednoho tisíce odpovídá částce, kterou následně XXXXX, zaslala XXXXX. Z výpisu uvedeného bankovního účtu se dále podává, že dne 25. 2. 2014 převedla společnost XXXXX, na tento účet 2 875 000 Kč, aby téhož dne byly částky 305 141,62 Kč a 1 678 163,52 Kč převedeny na XXXXX (č.l. 1427 – 1445). Především úhrady ze strany společnosti XXXXX, neodpovídají tomu, co uvedl sám obžalovaný, že společnost XXXXX, byla především dodavatel jeho společnosti, jak se ostatně podává i z předložených faktur.

50. V tomto ohledu má soud za to, že minimálně ti svědci, kteří odmítli vypovídat z důvodu možného trestního stíhání své osoby, si byli vědomi nekalosti obchodních praktik, které vyplynuly přímo z výpovědí některých svědků (L., K., B.), resp. lze nepřímou na takové praktiky poukázat na základě výpovědí svědků Š., V. či Ž.. Obžalovaný na svoji obhajobu předkládal argumenty v podobě řádnosti vedených účetních dokladů, faktur k jednotlivým plněním, CMR listů či dodacích listů. Nicméně soud v tomto kontextu konstatuje, že trestná činnost obžalovaného spočívá právě v tom, že tyto listinné záznamy o uskutečněných obchodech jsou fiktivní. A především z výpovědí svědků se podává, že tyto listinné důkazy neodpovídají realitě, tedy že na základě nich nikdy k takovému deklarovanému plnění nedošlo. Soud nemůže konstatovat, že společnost obžalovaného nikdy s hutním materiálem neobchodovala, ale má za prokázané na základě shora vypsanych důkazů, že ke konkrétním obchodním případům, jak je konstatováno ve výroku rozsudku pod bodem 1., nikdy nedošlo. To stejné lze na základě výpovědí svědků konstatovat i stran převodu finančních částek, kdy velká část proběhla v hotovosti. Pokud i některé transakce byly činěny bezhotovostně, je zřejmé, že docházelo k přeposílání finančních prostředků mezi účty jednotlivých subjektů a to tak, že částka, která se na účtu některého ze zainteresovaných subjektů objevila, byla okamžitě (téhož dne) přeposílána na účet jiného subjektu (č.l. 1100 – 1102).
51. Pokud obžalovaný na svoji obhajobu uváděl, že veškeré faktury šly mimo něj, tak tato jeho výpověď je vyvrácena výpovědí svědkyně H. i svědkyně L.. Těmito výpověďmi, jakož i výpovědí svědka L, je vyvrácena výpověď svědka D., který uvedl, že o obchod s hutním materiálem se staral svědek L.. Stejně tak soud shledal nepřesnou výpověď svědka D. stran finanční stability společnosti obžalovaného v roce 2013, když nejen S., ale především opět svědkyně H., účetní společnosti obžalovaného, uvedla, že finanční problémy společnosti počaly v roce 2013, což ostatně vyplývá i z výpovědí svědků K. a M..
52. Ojedinělým svědkem, který vypovídal ve prospěch obžalovaného, je svědek D., který nejenže potvrdil proběhlé obchody mezi jeho společností a společností obžalovaného, ale rovněž i nepřímou existenci nějakého obchodu mezi obžalovaným a svědkem K.. Ve vztahu k hodnověrnosti svědka D. je nutné poukázat na to, že tento svědek vypovídal i ve prospěch obžalovaného v rámci trestního řízení vedeného proti obžalovanému u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 52T 7/2018, kdy je nutno uvést, že svědek pouze z doslechu mluvil o nějakém obchodu, který měl mezi obžalovaným a svědkem K. proběhnout, a to bez podrobností k nyní projednávané věci. Soud tak neshledal na základě výpovědi tohoto svědka důvod zpochybnit věrohodnost výpovědi svědka K. či svědka L..

53. Ve vztahu k výše označenému dalšímu trestnímu řízení obžalovaného, které dosud nebylo pravomocně skončeno, soud dále konstatuje, že i v tomto řízení figuruje společnost XXXXX, v pozici „nastrčené firmy“ a osoba svědka V. coby tzv. bílého koně. V označené trestní věci, která časově navazuje na projednávanou trestnou činnost, mj. měl obžalovaný spáchat skutek spočívající (zkráceně) v předstíraném prodeji přes „nastrčenou společnost XXXXX“ (bod 3. výroku rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2019 č.j. 52T 7/2018-2509). S ohledem na výpověď svědka V. a konstatování skutkových závěrů učiněných zdejších soudem v označené trestní věci sp. zn. 52T 7/2018 pak má soud za vyvrácenou i tu část výpovědi obžalovaného, kdy k prokázání realizace plnění předložil faktury a dodací listy, kde společnost XXXXX, figuruje jako dodavatel zboží (barevných kovů), kdy tyto listiny jsou přeposílány jako přílohy e-mailů mezi svědkem Č. a svědkyní L. (dříve S.). Sám obžalovaný uváděl, že společnost XXXXX, měla být především dodavatelem jeho společnosti, kdy však sám její jednatel o žádném obchodování s hutním materiálem či barevnými kovy nic nevěděl, o fakturaci se staral svědek Č. v rámci výkonu své činnosti pro společnost S. XXXXX, kdy oba tito svědci jsou stíháni pro zvlášť závažnou trestnou činnost hospodářského charakteru, jak bylo uvedeno výše. Pokud obžalovaný předkládal CMR listy na podporu svého tvrzení o lživých výpovědích svědků, soud k tomu uvádí, že nelze opět přehlédnout nejen to, že společnost provádějící přepravu – XXXXX opět skončila svoji činnost již v průběhu roku 2014, ale tyto mezinárodní nákladní listy (č.l. 1961 – 1983) zcela neodpovídají řádně vyplněným CMR dokladům. V předložených CMR chybí nejen přesná adresa společnosti, které má být zboží dodáno, chybí i přesný popis zboží, označení faktury či podpisy stvrzující dodání zboží. Nehledě na to, že se nelogickým i jeví najímání si dalšího subjektu k dopravě zboží, když sama společnost obžalovaného podnikala v oblasti autodopravy a v době, kdy mělo docházet k předmětným dodávkám, disponovala tahači a návěsy, jak je zřejmé i z výše označené trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 52T 7/2018.
54. Ve vztahu k bodu 3. výroku rozsudku má soud s ohledem na výše uvedené za prokázané, že obžalovaný při jednání s poškozenou Raiffeisenbank a. s., ve dnech 20. 2. 2014 a 20. 3. 2014 nabídl k prokázání solventnosti pohledávky za společnostmi XXXXX, a XXXXX, kdy věděl nejen o tom, že uvedené pohledávky reálně neexistují, ale rovněž si byl vědom i očekávaných hospodářských výsledků obou společností, které byly následně převedeny na tzv. bílého koně, a nebylo možné dohledat jejich účetnictví. Obžalovaný si byl vědom toho, že z ustanovení rámcové smlouvy XXXXX/XXXXX v čl. IV, b. 1 písm. g) výslovně vyplývá, že jako klient je oprávněn čerpat sjednaný bankovní produkt pouze tehdy, budou-li splněna mj. podmínka, že se uzavře smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám, na jejímž základě bylo zřízeno zástavní právo banky k pohledávkám obžalovaného za jeho dlužníky definovanými v této zástavní smlouvě k pohledávkám. Soudu si není vědom důkazu o existenci pohledávek, které obžalovaný předložil v seznamech ze dne 20. 2. a 20. 3. 2014 (č.l. 30 – 31, 38 – 40, 293 – 294). Ani z výše popsanych pohybů na účtu společností XXXXX, a XXXXX, nejsou zřejmé žádné skutečnosti stran obchodních aktivit mezi uvedenými společnostmi a společnostmi XXXXX, jak deklaroval obžalovaný při jednání s poškozenou bankou.
55. Pokud se týká návrhu obhajoby na provádění dalších důkazů, konstatuje soud, že s ohledem na neměnný zdravotní stav svědkyně C., byla čtena její výpověď z přípravného řízení v souladu s § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu, kdy soud shledal, že polymorbidní onemocnění svědkyni po dohlednou dobu znemožňuje její osobní výslech na soudě (k němuž se ostatně jedenkrát v době mimo nouzový stav dostavila, ale obhájce odmítl z důvodu nepřítomnosti obžalovaného se jejího výslechu účastnit). Ve vztahu k navrhovanému výslechu svědka Š. a B. soud uvedl, že oba tito svědci jednoznačně sdělili svůj důvod odepřít výpověď, což soud akceptoval, a proto nebyl činěn další pokus o videokonferenční výslech těchto svědků. Stran výpovědi svědka Z.K. soud

konstatuje, že poté, co bylo zjištěno, že svědek zemřel (č.l. 1935), strany netrvaly ani na čtení jeho výpovědi z přípravného řízení. Pokud se týká návrhu obhajoby na slyšení statutárních zástupců společností XXXXX a XXXXX, jakož i Raiffeisenbank a. s., soud takový návrh obhajoby coby nadbytečný zamítl, neboť tito navrhovaní svědci v postavení statutárních zástupců uvedených společností nemají relevantní informace k probíhajícímu trestnímu řízení, kdy navíc obhajoba žádala, aby se vyjádřili k okolnostem, za nichž byly uzavřeny smlouvy o postoupení pohledávek, které byly k důkazu provedeny.

56. Se zřetelem k výše uvedenému má soud za prokázané, že obžalovaný svým jednáním pod bodem 1. výroku rozsudku (body 1.1. – 1.8.) naplnil po stránce subjektivní i objektivní všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, když shora popsáním způsobem sebe či společnost XXXXX, jejímž byl jednatelem, obohatil o částky představující plnění poškozené Raiffeisenbank a. s., vyplývající ze shora označené faktoringové smlouvy, za předložené faktury, kdy věděl, že tyto faktury neodpovídají skutečnosti, tedy že se jedná o faktury za fiktivní plnění, které nikdy neproběhlo, čímž byla poškozená společnost uvedena v omyl. Jak soud zjistil, v projednávané věci se jednalo o promyšlenou trestnou činnost, na níž se nepochybně nepodílel pouze obžalovaný. Nicméně právě obžalovaný a jeho společnost byla příjemce finančních částek od poškozené Raiffeisenbank a. s., kdy tato by uvedené plnění neprovedla, pokud by měla informace, že koneční odběratelé předmětné plnění neobdrželi či se jedná o řetězec propojených společností vykazující neexistující obchodní plnění. Tímto jednáním byla poškozené Raiffeisenbank a. s., způsobena škoda v celkové výši 14 304 234 Kč, ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o škodu velkého rozsahu. Pokud bylo plnění účtováno v eurech, k důkazu si soud opatřil kurzovní lístek k danému datu, aby mohl být proveden přepočítání cizí měny na koruny (č.l. 2036 – 2040). Jednání obžalovaného je nutné posoudit jako pokračování v trestném činu (§ 116 trestního zákoníku), když jednotlivé dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem, v souhrnu i samostatně naplňují skutkovou podstatu shora specifikovaného trestného činu, jsou spojeny shodným způsobem provedení, časovou souvislostí i souvislostí v předmětu útoku.
57. Soud má rovněž za prokázané, že obžalovaný jednáním popsaným pod bodem 2. výroku rozsudku naplnil po stránce subjektivní i objektivní všechny znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, když zcela vědomě neoznámil poškozené Raiffeisenbank a. s., že pohledávka za společností XXXXX, byla jeho společností částečně uhrazena, a to ve výši 70 000 EUR, přičemž od poškozené na základě shora označené faktoringové smlouvy přijal plnění v celkové výši 70 600 EUR. Jak se podává z listinných důkazů, společnost obžalovaného měla za společností XXXXX, pohledávku ve výši 108 410 EUR, kdy z toho jí bylo uhrazeno výše uvedených 70 000 EUR, jak vyplývá z oznámení dlužníkovi o postoupení pohledávky podepsané obžalovaným (č.l. 1126). V tomto ohledu se soud nezabýval otázkou fiktivnosti plnění jako takového, byť svědek T. uvedl, že materiál, který měli dodávat, nikdy neviděl, a následně od odběratele XXXXX, nevymohl vyfakturovanou částku (č.l. 1127), nýbrž skutečností, že obžalovaný uvedl v omyl poškozenou Raiffeisenbank a. s., když jí nesdělil, že pohledávka za XXXXX, činí 38 410 EUR, nikoli 108 410 EUR. Tímto jednáním byla poškozené bance způsobena škoda ve výši 1 936 911 Kč, ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku škoda značná. V závěrečné řeči státní zástupce navrhl tento skutek zahrnout jako dílčí útok pokračujícího trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, jak se podává z bodu 1. výroku rozsudku, kdy tomuto návrhu soud nepřisvědčil. Dle skutkových závěrů soudu se v daném případě nejedná o stejný způsob provedení činu ve smyslu § 116 trestního zákoníku, a proto byl tento skutek posouzen jako samostatný trestný čin.

58. Ve vztahu k bodu 3. výroku rozsudku soud shledal, že shora popsaným jednáním obžalovaný po stránce subjektivní i objektivní naplnil i zvlášť závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, když v rámci úvěrového bankovního produktu č. XXXXX/XXXXX, uvedl poškozenou Raiffeisenbank a. s., v omyl, když předmětný úvěrový produkt deklaroval jako zajištěný neexistujícími pohledávkami za společnostmi XXXXX, a XXXXX. Vzhledem k tomu, že na základě uzavřené výše uvedené smlouvy došlo k vyčerpání úvěru u poškozené Raiffeisenbank a. s., společností obžalovaného ve výši 16 322 411,31 Kč, jak je zřejmé z výpisu z bankovního účtu (č.l. 1465), kterážto částka zůstala nedobytnou z důvodu zajišťovacího institutu vázaného na fiktivní (neexistující) pohledávky, představuje tato částka skutečnou škodu, která byla jednáním obžalovaného poškozené Raiffeisenbank a. s., způsobena, tj. ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o škodu velkého rozsahu.
59. Jak již bylo výše uvedeno, vzhledem k jednoznačnému a cílenému zaměření provedení projednávané trestné činnosti za součinnosti nepochybně dalších subjektů, má soud za prokázané, že obžalovaný jednal v přímém úmyslu získat shora popsanou a kvalifikovanou trestnou činností majetkový prospěch velkého rozsahu, ať již přímo pro sebe či společnost XXXXX spol. s r.o., či jiné subjekty. S ohledem na rozsah trestné činnosti i výši způsobené škody soud shledal vysokou společenskou škodlivost jednání obžalovaného, kdy míra této škodlivosti je zvyšována způsobem provedení trestných činů, jakož i výší škody přesahující v součtu trojnásobek škody velkého rozsahu.
60. Při úvaze o druhu a výměře trestu se soud řídil hledisky uvedenými v § 37 odst. 1, odst. 2, § 38 odst. 1, odst. 2, odst. 3 a § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, resp. hledisky uvedenými v § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 trestního zákona, kdy vzal především v úvahu povahu a závažnost spáchaného trestného činu, přihlédl k poměrům (osobním, rodinným, majetkovým i jiným) na straně obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy, taktéž přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i zvážil účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život.
61. K osobě obžalovaného soud z jeho výpovědi zjistil, že pracuje ve společnosti své manželky, práci pro slovenskou firmu ukončil. Obžalovaný s manželkou vychovává společnou dceru i dceru z manželčina prvního manželství. Obžalovaný uvedl, že je medikován antidepresivy, rovněž uvedl, že se v polovině roku 2014 v souvislosti se vším okolo XXXXX, psychicky zhroutil. Obžalovaný nebyl přestupkově řešen, v Rejstříku trestů nemá záznam. Obžalovaný je stíhán pro hospodářskou trestnou činnost, jak vyplývá ze shora citovaného rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 52T 7/2018, kdy tato trestná činnost souvisí rovněž s jeho podnikatelskou činností. Shora citovaný rozsudek v označené trestní věci byl však zrušen v rámci odvolacího řízení, věc tedy není pravomocně skončena. Obžalovanému tak polehčuje jeho bezúhonnost trestní i přestupková [§ 41 písm. p) trestního zákoníku], přitěžuje mu, že spáchal více trestných činů [§ 42 písm. n) trestního zákoníku]. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 5 – 10 let, což je trestní sazba obou nejzávažnějších projednávaných trestných činů. Při ukládání trestu tak soud především přihlédl k současné bezúhonnosti obžalovaného, kdy shledal, že úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti let, tedy ještě ve spodní polovině trestní sazby, je zcela přiměřený okolnostem, za nichž byla trestná činnost spáchána, jakož i reflektuje osobnost obžalovaného. Obžalovaný byl pro výkon uloženého úhrnného trestu zařazen v souladu s § 56 odst. 2 trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Se zřetelem k tomu, že se obžalovaný projednávané trestné činnosti dopustil výhradně v souvislosti se svým působením jako statutární orgán obchodní společnosti, byl mu současně i uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let.

62. V rámci adhezního řízení soud rozhodoval o nároku na náhradu škody společností XXXXX, na kterou byla postoupena pohledávka společnosti XXXXX, na níž poškozená Raiffeisenbank a. s., postoupila na základě Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 16. 8. 2017 nárok uplatněný v rámci trestního řízení vedeného proti obžalovanému. XXXXX, se k trestními řízení připojila tedy včas a řádně, a to s částkou 44 059 957, 36 Kč. Jak ovšem soud zjistil za základě shora citované Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 16. 8. 2017 (č.l. 974 – 978), byly na společnost XXXXX, postoupeny pohledávky Raiffeisenbank a. s., za společnostmi XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, a XXXXX, a dalšími subjekty, které ovšem nemají s nyní projednávanou trestní věcí obžalovaného nic společného. Soud proto shledal, že hodnota pohledávek poškozené Raiffeisenbank a. s., za výše jmenovanými obchodními společnostmi činí v souhrnu částku 25 307 366,31 Kč. Vzhledem k tomu, že obžalovaný v příčinné souvislosti se svým nezákonným jednáním způsobil poškozené Raiffeisenbank a. s., škodu přesahující částku 30 mil. Kč, nicméně poškozená v rámci uvedeného smluvního vztahu převedla na svého právního postupníka jen pohledávky za výše označenými subjekty, byl nárok na náhradu škody dalšího postupníka zkrácen v tomto smyslu na uvedenou zjištěnou částku ve výši 25 307 366,31 Kč. Společnost XXXXX, pak se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává buď i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Brno 20. ledna 2021

JUDr. Dita Řepková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

